



בדלתיים סגורות

1 דברי הנאשם במהלך עדותו כי חרף העובדה שבשני המפגשים עמו א' ביקשה ממנו עבודה, אך הוא
2 בחר לא להגיב לבקשותיה (עמ' 5135-5134), אינם מקובלים עלינו. באם היה מגיב כך, מן הסתם, א'
3 לא היתה ממשיכה להיות כה עקבית בהתקשרויותיה החוזרות ונשנות, הן אליו והן אל יואלי, על
4 מנת לברר פרי הבטחותיו אליה באשר למציאת עבודה, ועל אחת כמה וכמה אם היתה נענית בשלילה
5 על ידו.

6
7 למותר לציין כי תשובת הנאשם לפיה לא הגיב לבקשותיה של א', היא גירסה חדשה שזיכרה לא עלה
8 מעולם בחקירותיו במשטרה, גם לא בחקירתו הראשית בבית המשפט.
9 משנאמר לנאשם כי בכך הוא 'השלה' את א', השיב תשובה שסתרה את גרסתו הקודמת לפיה לא ידע
10 על מה יואלי ו-א' שוחחו ומה אמר לה יואלי בשמו שלו:

11 **"איש לא השלה אותה. היה לה ברור, הוא יואלי אמר לה את זה במפורש בבית הנשיא אין מקום**
12 **עבודה בשבילה."** (עמ' 5135).

13 תשובה זו ממוטטת את גרסתו של הנאשם בענין אי ידיעתו את מה שהתרחש בין א' ויואלי ומהלך
14 השיחות ביניהם, ומחזקת את עמדת המאשימה לפיה המהלך בו נקט יואלי היה מתואם ומסונכרן
15 עם הנאשם ובידיעתו המלאה. ממה נפשך, אם א' מבקשת מהנאשם עבודה וחוא לדבריו, לא הגיב,
16 ומצד שני מי שמחזיר ל-א' את התשובה ש"בבית הנשיא אין מקום עבודה בשבילה", הינו יואלי,
17 הרי שהדברים מדברים בעד עצמם ומוכיחים את עמדת המאשימה, שהנאשם ידע על מהלכי יואלי,
18 ודברי יואלי אל א' הינם על דעתו ובידיעתו של הנאשם בזמן אמת.

19
20 אנו מעדיפים את גרסתה של א' על פני גרסתם של הנאשם ויואלי, לפיה הובטח לה סיוע במציאת
21 עבודה על ידי הנאשם בעזרת קשריו, כאשר עצם הבטחה זו במציאת עבודה, תיחזקה את המשך
22 הקשר הטלפוני התכוף בינה לבין יואלי – קשר שמלכתחילה נועד לאפשר את הקלטת השיחות
23 (מ/54), ויצירת חלק נכבד מאוד מהודעות א' בבית הנשיא (ת/123-א-ה) שבאו על רקע התעניינותה של
24 א' בתוצאות הבטחתם למציאת עבודה.

25 ההבטחה בדבר מציאת עבודה, עת א' מובטלת, היא היא הסיבה לשני ביקוריה של א' בבית הנשיא,
26 וכל טיעון אחר המנסה להציג את א' כמי שביקשה את חברתו של הנאשם, ומשכך גם סותר את
27 גרסתה בענין אינוסה – חוטא לראיות, לעדויות ולמסקנות המתבקשות.



בדלתיים סגורות

פרק טז – הקלטת שיחות יואלי עם א' (נ/54, ת/169)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
ההגנה ביקשה להגיש כראייה קבילה דיסק שעליו שבעה קטעי שיחות בין א' לבין יואלי.
ההגנה מייחסת משקל מכריע לשיחות יואלי עם א', בהן נשמעת זו האחרונה מבקשת לעבוד בבית
הנשיא. ההגנה טוענת כי טענת האינוס אינה דרה בכפיפה אחת עם רצונה של א', לעבוד במחיצת
הנאשם; ומשכך, משמיטות השיחות את גרסת א' ומטות את הכף לכיוון זיכוי של הנאשם.
את טענתה זו מבקשת ההגנה להוכיח באמצעות הקלטות בהן נשמעת א' משוחחת עם יואלי ומביעה
רצון לעבוד בבית הנשיא.

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
להלן נתייחס, בין היתר, לרקע לשיחות וכן למשמעות שיש ליתן לעובדה שהנאשם באמצעות זרועו
הארוכה, מצא לנכון להקליט את השיחות, לשמרן ולאחר מכן להציג קטעים נבחרים מהן.
כן נתייחס לקבילות הדיסק אותו מבקשת ההגנה להגיש ולכשירותו לשמש, אם אכן, כראייה קבילה.

א. הסבר כללי לשיחות

בפרק זה כל מקום שייכתב 'שיחות', הכוונה היא גם לקטעי שיחות.
נ/54 הינו הדיסק עליו מצויים שבעה קטעי השיחות בין א' לבין יואלי. ת/169 הינו תמלולן של
השיחות.

אותם שבעה קטעי שיחות מושמעים ל-א' לראשונה והיא נחקרת על תוכנם במהלך הודעתה מיום
6.10.08 (ת/134). א' מסבירה שהשיחות משקפות את "שיטת יואלי" אותה הזכירה בהודעתה
השנייה (ת/106א), וכי יואלי הוא שיום את הקשר, כשהוא משתמש בסיפור "סידור העבודה" כפתיון
ואמתלה להמשכו. במהלך השיחות יואלי מפתה אותה בהצעות סבך ל"סידור העבודה", כשהוא
מציין מקומות עבודה ספציפיים, שגורמים לה להתפתות ולהמשיך להיסחף בשיחה, בהאמינה שיש
דברים בגו:

"אני נופלת בדיוק... לבורות האלה שכל פעם הם כורים לי... את שתי הפגישות שהוא סידר לי עם
קצב זה היה ביזמתו, והוא זה שבכלל העלה את העניין... אם אני רוצה בכלל להיות... להיות מזכירה
שלו, או משהו כזה, כמו ששמענו בשיחות. ואחרי זה אתה נסחף... וזה בעצם מה ששומעים פה
בכל השיחות. זה בגדול השיטה שפירטתי אותה בעצם." (ת/134א, עמ' 33).
א' גם מסבירה כי בשיחות הרבות שלא הוקלטו, יואלי הוא שחוזר ומשכנע אותה כי הנאשם יכול
להשיג עבורה עבודות שונות, ומעודד אותה להמשיך ולהתקשר לנאשם:

"אז אני שוב אומרת שמי שהעלה את הרעיון בכלל זה היה אורי יואלי. בכל השיחות שאתם לא
שומעים... שאין לכם הקלטות של אורי יואלי ושלי בלבד, הוא כל הזמן משדל אותי למה כן כדאי
לי לעבוד שם... בבית הנשיא... ואת כל הרעיונות שאתם שומעים אותי מדברת עליהם כאן. זה כל
הרעיונות של אורי יואלי, הוא הציע לי, הוא אמר לי, הוא יכול לדבר עם... עם מישהו מהכנסת,



בדלתיים סגורות

מהכנסת... עם חשמל ועם מפעל הפיס. כל מיני מקומות שאני לא זוכרת את כולם כרגע... זה לא רעיונות שלי, אני לא יודעת איפה יש להם קשרים... ובכל השיחות אורי כל הזמן משדל אותי... מושך אותי, הוא גם סידר לי את שתי הפגישות עם קצב שבהן קצב מציע לי, בנוכחות אורי... בבית הנשיא..."(שם, עמ' 34).

לאור מהות הקשר ועומק מעורבותו של יואלי, חסבריה אלו של א', הגם שעשויים להיראות למתבונן מן הצד מעוררי תמיהה, מקובלים עלינו ויכולים ליישב מרבית מהתקשרויותיה ללשכת הנשיא.

ב. קבילות הדיסק 54/נ

הדיסק 54/נ שעליו מצויים שבעה קטעי השיחות הוגש על ידי ההגנה, בכפוף להוכחת קבילותו במהלך המשפט.

בטרם נדון בענין קבילות 54/נ, נסקור את העובדות שאינן שנויות במחלוקת:

א. גם ההגנה לא חולקת על כך כי השיחות המוקלטות על 54/נ הינן קטעי שיחות: "הקטעים כשלעצמם אינם שלמים, לעתים נקצץ ראשם ולעתים נקצץ זנבם וברור לחלוטין גם מתוכנן וגם מן העדויות הרלוונטיות כי מקבץ שיחות זה אינו כל השיחות שהתקיימו בין יואלי ל-א'." (סיכומי ההגנה, עמ' 12)

ב. כעולה מן העדויות, בין יואלי ובין א' התנהלו עשרות שיחות וכל שנשמר הוא רק אותם שבעה קטעי שיחות, כפי שמאשר ב"כ הנאשם: "מוסכם על הכל כי מדובר בשיחות שאינן מייצגות את מכלול השיחות עם יואלי, ואפשר רק להוסיף ולומר, כי הן מדגם קטן של שיחות א' יואלי בהסתמך על פלטי הטלפונים." (סיכומי ההגנה, עמ' 53 פסקה 166).

ג. אין חולק כי סליל/סלילי הקלטת המקור, אינם בנמצא – יואלי העיד כי את השיחות הקליט באמצעות טייפ מנהלים קטן, על קלטות מיני, וכי את קלטות המיני המקוריות מסר לנאשם בשנת כהונתו הראשונה כנשיא, קרי: בשנת 2000. קלטות המיני נעלמו מעבר לים.

ד. כעולה מהודעת יואלי (ת/234, עמ' 2 שו' 21) השיחות שהוקלטו הן מתחילת כהונתו של נאשם כנשיא, בהתאמה לעדות א' שהעידה כי השיחות בינה לבין יואלי בענייני סידור העבודה התנהלו בתחילת תקופת כהונתו של הנאשם כנשיא.

ה. אין חולק על כך כי כל מה שמונח בפני בית המשפט היום הינו דיסק 54/נ שהועתק מדיסק

הנאשם הביא למשרדו של עו"ד פלדמן, (ראה עדותו של עו"ד שץ בעמ' 7392-7387). במלים אחרות, הדיסק 54/נ שמצוי בפני בית המשפט הינו ראייה משנית שהועתקה מראיה משנית.

ו. בפני בית המשפט לא הובאה כל עדות מפי מי שביצע את העתקת סלילי ההקלטה לדיסק ממנו הועתק 54/נ. כל שהובא בפני בית המשפט הינו עדותו של אחי הנאשם, מר יורם קצב,



בדלתיים סגורות

- 1 לפיה העתקת הקלטות לדיסק נעשתה בחנות למוצרי צילום ברומניה, כשתהליך ההעתקה
2 נעשה שלא בנוכחותו ולפיה הקלטות עצמן אבדו בניכר.
3
- 4 שישה כללים מצטברים קבעה הפסיקה, שרק בהתקיימם יקבל בית המשפט הקלטה כראייה
5 קבילה במובן זה, שניתן לסמוך על תוכנה שהינו אמת ואלו הם:
6 (1) כי המכשיר או האמצעי האחר ששימש להקלטה פועל כהלכה ועשוי לקלוט או להקליט
7 ברים שנאמרו.
8 (2) שאדם שטיפל בהקלטה ידע את מלאכתו.
9 (3) שההסרטה או ההקלטה מהימנים ונכונים.
10 (4) שלא נעשו בסרט שינויים בצורת הוספות או השמטות.
11 (5) זיהויים של המדברים שקולותיהם נקלטו.
12 (6) שהדברים נאמרו והעדות הוגדה מרצונו הטוב של המדבר, ללא כפייה או פיתוי.
13 (ע.פ. 28/59 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה כרך יג(2) 1205 (1959).
14 נפנה גם לנאמר ב-ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 169, 195 (1984):
15 "כפי שעולה מן האמור לעיל, הרי שלושת הכללים הראשונים עניינם הצד הטכני הטהור, היינו,
16 טיבו של המכשיר, מיומנותו וכשירותו של מי שמטפל במכשיר ובכך שההקלטה משקפת נכונה את
17 אשר יכול היה להיקלט. הכלל הרביעי – עניינו באמינותם של אלה אשר ביצעו את ההקלטה. יש
18 להוכיח בפני הערכאה השיפוטית, כי לא נעשתה חרושת ראיות – או "בישול" – כלשון אנשי
19 המקצוע – וכי לא טופל בהקלטה במטרה להשמיט מתוכה דברים או כדי להוסיף עליה את אשר
20 לא היה בה מעיקרו." וכן:
21 "ההקלטה, המובאת לפני בית המשפט, או התמליל שלה, אשר גם לגבי עריכתו יש להביא עדות
22 בדבר דרך הכנתו ואמינותו, חייבים לשקף נכונה את אשר הושמע, היינו, אם נשווה את המכשיר
23 המקליט לאוזנו של אדם, הרי נוכל לומר, כי המבחנים באים להבטיח, כי מה שהמכשיר פולט
24 מפיו לאחר ההקלטה אכן זהה למה שאוזנו קלטה בעת השמעתם של הדברים מעיקרם.
25 מכאן, כי כל טיפול פסול בדברים המוקלטים, שמטרתו לשנות ממה שהסליל היה משמיע
26 למאזינים בעת הרצתו, לולא טופל בו כאמור, פוסל גם את קבילות ההקלטה. בית המשפט אינו
27 מקבל דברים מוקלטים, שאינם חזרה על מה שהוקלט ואשר יש בהם שינוי מכיוון של הדברים,
28 יהיה זה בדרך ההוספה, ההשמדה או השינוי הפסול האחר."
29
- 30 הנטל להוכחת ששת התנאים המצטברים הנ"ל מוטל על כתפי מי שמבקש להגיש ולהסתמך
31 על ראיה שמקורה בהקלטה.
32 לטעמנו, הנטל לא הורם כלל, כפי שנמק להלן.



בדלתיים סגורות

- ג. הסיבות לביצוע ההקלטות 1
- בטרם נדון בסוגיית התקיימותם או אי התקיימותם של התנאים הטכניים, לא נוכל לדלג על דיון 2
בשאלה מדוע בכלל בוצעו ההקלטות, ומה סיבה מצא לנכון יואלי גם להקליט את א', גם להעביר את 3
הקלטות למשמורתו של הנאשם, ומדוע מצאו לנכון השניים "לנפות" חלק מהשיחות המוקלטות, 4
ולשמר רק אחדות מהן. 5
- ההסברים ששמענו מפי הנאשם ויואלי באשר לביצוע ההקלטות, עריכתן ושמירתן, היו שונים 6
משונים וסתרו זה את זה. 7
- יואלי סיפר כי הוא הקליט את שיחותיו עם א' בתחילת כהונתו של הנאשם כנשיא. משנשאל מדוע 8
עשה כן השיב על מנת להביא לנאשם את עמדת א' בצורה "מרוכזת": 9
- ".. עד כמה שאני זוכר א' צלצלה אלי עשרות פעמים בקשר לעבודה בבית הנשיא. אני זוכר 10
במעורפל שאמרתי לנשיא קצב והוא נפנף אותי, ואני זוכר שכשהקלטתי, עד כמה שזכור לי, ניסיתי 11
להביא לו במרוכז את כל בקשותיה של א' לעבוד בבית הנשיא ואף המלצתי לו לקחת אותה.. היא 12
צלצלה כמה פעמים וכל פעם הקלטתי. אני לא זוכר אם נתתי לו את ההקלטות ביד, יכול להיות 13
שנתתי לו." (ת/234, שו' 34-38). 14
- 15
- יואלי אישר שברשותו היו מספר קלטות עליהן הקליט את א' באומרו ש"היו שתיים, שלוש, ארבע 16
קלטות שהייתי מוחק מקליט, מוחק מקליט" (שם, שו' 49). לא קיבלנו כל הסבר לשאלה לאן נעלמו 17
יתר הקלטות ולמה אינן בנמצא. 18
- יואלי נטל אחריות לביצוע ההקלטות כשהוא מנקח את הנאשם, הן מהיוזמה והן מהעובדה 19
שהנאשם ידע בזמן אמת על ביצוע ההקלטות: 20
- "ש: של מי היה הרעיון להקליט את השיחות? 21
ת: שלי בלבד. 22
- ש: האם יידעת את קצב בזמן אמת על ההקלטות? 23
ת: על ההקלטות לא. 24
- ש: האם השמעת את ההקלטות לקצב בזמן אמת? 25
ת: מאה אחוז לא. 26
- ש: האם השמעת ההקלטות לקצב במועד אחר? 27
ת: לא. את זה אני זוכר במאה אחוז, היה לי את זה הרבה זמן לחשוב." (שם, שו' 64-71). 28
- 29
- לדברי יואלי הוא עידכן את הנאשם בזמן אמת בכך ש-א' מתקשרת ומבקשת שיסדר לה עבודה: "עד 30
כמה שזכור לי, אמרתי לו שהיא מצלצלת לבקש עבודה ועד כמה שזכור לי הוא נפנף אותי. ז"א הוא 31
לא התייחס לזה." (שם, שו' 73). 32



בדלתיים סגורות

1 לשאלה מדוע בכל זאת המשיך בשיחותיו עם א' ואף התחיל להקליט אותן, אחרי שהנאשם 'נפנף'
2 אותו, כשניתן להבין מתוכן השיחות כאילו הנאשם באמת מבקש לעזור ל-א' במציאת עבודה, וזה
3 המסר שיואלי מעביר ל-א' בשיחותיו עימה ובכך מוליך אותה שולל, השיב יואלי בהיתממות: "עד
4 כמה שאני זוכר באמת ניסיתי לעזור לה ולא רימיתי אותה." (שם, שו' 83).

5
6 בהמשך מצא יואלי הסבר חדש ולפיו הקליט את א' מכיוון ש"ניגסה" לו:

7 "ש: למה הקלטת דווקא אותה?

8 ת: היא ניגסה יותר מדי. עד כמה שאני זוכר זאת האפשרות היחידה שאני מעלה כרגע על
9 דעתי. היא צילצלה הרבה. היא ניגסה לי,

10 ש: אם כל מי שמצלצל הרבה ומנג'ס אז מקליטים אותו?

11 ת: לא. לשאלתך, אני לא זוכר מה היה שונה במקרה הזה.. היא התקשרה אלי וניגסה לי
12 וחשבת, עד כמה שאני זוכר, לתת לקצב את ההקלטות ושישבור את הראש מה לעשות
13 איתה." (ת/234, שו' 163-169)

14
15 הסבר שלישי לא איחר להגיע ולפיו ביצע את ההקלטות בגלל שעמום: "לא היה לזה שום סיבה
16 מיוחדת... אולי אפילו מתוך שעמום, היא דיברה ודיברה אז אני הקלטתי" (עמ' 6639).

17
18 ההסבר הרביעי היה משולב: היותה של א' נודניקית והיותו הוא משועמם:
19 "הקלטתי אותה מפני שבאותו זמן אמת השתעשעתי בהקלטה וגם התקופה היתה שלא, לא הייתי
20 במיטבי מבחינת זיכרון... אין לי הסבר לזה, היא היתה נודניקית ולכן הקלטתי אותה." (עמ' 6739).

21
22 ליואלי אין הסבר מתקבל על הדעת מדוע הקליט את א' 'הנודניקית', למרות שידע כבר מתחילת
23 שיחותיה עמו בענייני עבודה, שהנאשם לא רצה לשמוע ממנה.

24 הקושי של יואלי ליתן הסבר משכנע להקלטת א', הופך להיות גדול לאור העובדה שיואלי אישר,
25 כי את כל ההקלטות הוא עשה אחרי שהנאשם 'נפנף' אותו. (ראה דבריו בעמ' 6751, שו' 24-25):

26 שכן ממה נפשך! אם יואלי ידע מפי הנאשם מהי עמדתו כלפי א' ובקשת העבודה שלה, מדוע הוא
27 מקליט אותה?!

28 הקושי הולך ומחריף מכיוון שלמרות ידיעתו את עמדתו השלילית של הנאשם בענין סיוע ל-א'
29 במציאת עבודה, יואלי בכל זאת ממשיך לשוחח עמה ואף מלעיט אותה בדברי כזב לפיהם הנאשם
30 עושה הכל על מנת למצוא לה עבודה. ובאחת מן ההקלטות יואלי אף מציע ל-א' שתכתוב לנאשם
31 מכתב בענין זה.



בדלתיים סגורות

העולה מן האמור הוא שעדותו של יואלי הינה שקרית בעליל והסיבה להקלטת א' אינה נעוצה בשום הסבר שניתן על ידו.

דחיית הסברי יואלי תוביל בהכרח לקבלת הסברי א' לסיבת ההקלטה.

עיתוי ביצוע השיחות והקלטתן על ידי יואלי, בחודשים הראשונים לתקופת כהונתו של הנאשם כנשיא, מתיישב ככפפה על היד עם ההסבר שמוסרת א', קרי: רצונם של יואלי והנאשם בשמירה על שתיקה מצדה, כאשר זו מושגת במניפולציה שמבצעים הנאשם ויואלי על א' המובטלת, משהם נפגשים עימה ומבטיחים לה סיוע במציאת עבודה. יואלי אף מנהל עמה סדרה ארוכה של שיחות מהן עולה כוונת הנאשם בביכול לסייע לה במציאת עבודה וכפי שהובטח לה, כאשר יואלי מנתב את השיחות לנושא הרצוי לו, על מנת להקליט את אותם קטעי השיחות בהם נשמעת א' מתעניינת באותן הצעות שהוצעו לה, באופן שמי ששומע רק את אותם חלקי שיחות, עלול לסבור בטעות כי א' היא זו היוזמת את השיחות וכי א' היא זו שמעלה את רעיון העבודה בבית הנשיא.

לשיחות אלה היו שלושה אפקטים מרכזיים: **האחד** - הן שימרו את השקט מצדה של א' באותה תקופה בעייתית - תחילת תקופת נשיאותו עת עיתונאים תרים אחר אינפורמציה עבור כתיבת תחקירים, **השני** - הן יצרו את אותן הודעות א' ביומן בית הנשיא, עליהן מצביע הנאשם כעת, כהוכחה לכך ש-א' בהיותה מאוהבת בו ואובססיבית כלפיו, רצתה לעבוד במחיצתו - דבר שעומד בסתירה לטענתה כי נאנסה על ידו, **והשלישי** - תיעודה של א' כמי שלכאורה אומרת במו פיה, כי היא רוצה לעבוד כרלש"ית בבית הנשיא.

מסקנתנו היא, כי השיחות שקיים יואלי עם א', תוך גיוסן לנושא "סידור עבודה" והקלטתן (בין בשלמותן ובין בחלקן), זכו בזמן אמת ליברכתו של הנאשם, דבר המוסק מהסכמתו לקבל את קלטות השיחות מיואלי, לשמרון לאורך השנים ולשלוחן אותן ביום פקודה.

מכל האמור לעיל עולה כי אין מדובר בראיית אמת כי אם בראיה מלאכותית שהושגה בתחבולות ואשר אינה משקפת כלל את המציאות הנחזית לכאורה על פיה.

נעבור, אם כן, לבחינת תנאי הקבילות:

ד. נסיבות קבלת ההקלטות מיואלי והעתקת הדיסק (נ/54) מראיית המקור

כעולה מעדות יואלי והנאשם, הקלטות נמסרו על ידי יואלי לנאשם, בסמוך לתחילת תקופת כהונתו כנשיא. לטענת הנאשם, הוא לא האזין להן בזמן אמת, שם אותן במגירה ונחשף אליהן רק עם התפוצצות הפרשה.



בדלתיים סגורות

- 1 כפי שנאמר, הדיסק נ/54 הינו ראייה משנית מראייה משנית, כאשר ראיית המקור – סלילי ההקלטה
- 2 – איננה בנמצא.
- 3 יואלי העיד כי "שתיים, שלוש, ארבע" קלטות שימשו אותו להקלטת שיחות א' (ראה ת/234, עמ'
- 4 2 וכן בעדות עמ' 6642) מתוך תשובתו זו לא ניתן להבין כמה קלטות מיני הוא מסר לנאשם, האם
- 5 שתיים, או שמא שלוש ואולי אף ארבע.
- 6 גם הנאשם בהודעה מיום 27.11.2008, אינו נוקב במספר הקלטות שקיבל מיואלי: "בסביבות 2000,
- 7 2001 בתקופה ש-א' מאוד לחצה לעבוד בבית הנשיא ואורי פנה אלי, ואמר שהיא לוחצת ואני
- 8 דחיתי את זה, פעם אחת הוא בא ואמר יש פה הקלטות, תשמע, אני הקלטתי, תעשה מה שאתה
- 9 רוצה." (ת/16, עמ' 10, שו' 242-244).
- 10 רק בעדותו בבית המשפט, וכאילו בדרך אגב, עולה לראשונה המספר שתיים: 'שתי קלטות': "וזה
- 11 מזכיר לי את ההקלטות של א'... אני ניגש לקופסת הקרטון שלקחנו כשיצאתי לנבצרות... מחפש
- 12 שם ואני מוצא את שתי הקלטות האלה. אני שומע אותם" (עמ' 4659, שו' 9-7).
- 13
- 14 בהודעתו (ת/16) הנאשם אינו מזכיר כלל כי אחיו יורם הוא האיש שהעתיק את הקלטות, ולשאלה
- 15 מי העתיק הקלטות לדיסק, הסתפק בתשובה שהוא "חושב" שזה אחיו, גם לא ציין מי מאחיו (ת/16,
- 16 עמ' 19, שו' 509).
- 17 גם בעדותו בחקירה הראשית העיד הנאשם על נסיבות העתקת הדיסק מהקלטות על ידי "אחד
- 18 האחים" שלו, שוב מבלי לנקוב בשמו של אותו אח.
- 19 "ש: מי עשה את העותק?
- 20 ת: ביקשתי מאחד האחים שלי לערוך, להעתיק את זה, כי אתם ביקשתם שניים שלושה
- 21 עותקים... זה נעשה לא בארץ... ביקשתי ששם יעתיק את זה ויעביר לנו את זה... כי לא
- 22 רציתי שמישהו בארץ, יעשה בזה עותקים, ויעשה בזה שימוש."
- 23
- 24 וממשיך:
- 25 "ש: חולף הזמן כעבור זמן אחיד מחזיר את ההעתק,
- 26 ת: כן,
- 27 ש: זה מה שמגיע,
- 28 ת: נכון,
- 29 ש: זה מה שאתה מוסר לנו?
- 30 ת: מה שאני נותן לכם ומה שאתם מעבירים למזוז... ולערן שנדר בשעתו." (עמ' 4659 שו' 20
- 31 ואילך). ושוב נתפס הנאשם בקלקלתו, שכן הדיסק הועבר רק לאחר אוגוסט 2008 על פי בקשה
- 32 מיוחדת של היועמ"ש, ולא במהלך השימוע.



בדלתיים סגורות

לכשנשאל הנאשם מדוע לא הזכיר במשטרה כי אחיו יורם הוא שהעתיק את הקלטות לדיסק אלא אמר כי הוא 'חושב' שזה אחיו מבלי לנקוב בשמו, השיב כי השאלה היתה מפתיעה ולכן ענה כפי שענה. גם תשובה זו אינה מקובלת עלינו שכן גם בעדותו בבית המשפט בחקירה ראשית, המשיך הנאשם לנקוט באותו קו עמום כשאמר "ביקשתי מאחד האחים שלי לערוך ולהעתיק". (עמ' 46359, שו' 21).

במהלך חקירתו הראשית גם 'הבליע' הנאשם את נושא היעלמות קלטות המקור, כשמתוך דבריו ניתן בנקל לטעות ולחשוב כי הדיסק נ/54 הוא ראיית המקור. רק בחקירה הנגדית מתגלית ההטעייה.

לטעמנו, אין המדובר בהשמטה מקרית שנעשית בהיסח הדעת, אלא בהשמטה מכוונת שבאה להכשיר 'הגנבת' ראייה זו, דיסק נ/54, כראייה קבילה לכל דבר משל היתה ראיית המקור, שהרי אין ספק שהנאשם הועמד על הבעייתיות שבהיעדרה של הראייה המקורית.

משנשאל על כך בחקירתו הנגדית, לא יכול היה ליתן מענה מתקבל על הדעת: "יכול להיות שהשאלה לא היתה מספיק ברורה ואכן מתוך זה התשובה לא היתה מלאה, אבל לא היתה פה שום כוונה שלילית... הרי אני מעוניין יותר מכל אחד לחשוף את הכל... ובוודאי שאת הפרט הזה לא הייתי מחסיר אותו... אני לא יודע איפה הם (כוונתו לקלטות), לא יודע מתי הם נעלמו, אני חיפשתי ורציתי להשיג אותם לאחר שהמננו עותק מהם. אין לי את המקור.. " (עמ' 4727).

(באותה שיטה של אי מסירת מלוא הפרטים, נהג הנאשם גם כאשר לא סיפר בחקירתו במשטרה כי פעולת ההעתקה נעשתה בחו"ל, ומשנשאל מדוע נהג כך, היתמם והשיב שהוא לא נשאל על כך).

לטענת הנאשם לא אמר בחקירתו במשטרה שקלטות המקור אבדו, מכיוון שגילה את האובדן רק לאחר חקירתו האחרונה במשטרה ביום 28.11.2008 "אני לא ידעתי באותו שלב שהקלטות נעלמו." (עמ' 4760 שו' 22). כמובן שאין לקבל הסבר זה, שהרי גם בעדותו הראשית בבית המשפט, לא הזכיר הנאשם את היעלמותן של הקלטות, ופרט זה נתגלה רק במהלכה של החקירה הנגדית!

גם גרסת הנאשם לפיה מסר לאחיו שתי קלטות וקיבל חזרה רק דיסק בשלושה עותקים ולא שאל את אחיו איפה קלטות המקור: "לא שאלתי כי רציתי מיד לרוץ עם הקלטות לעורכי הדין ולהשמיע להם" (עמ' 4756) הינה גרסה מוזרה, זאת נאמר שוב בלשון המעטה, לאור העובדה שהוא הונחה על ידי בא-כוחו לשמור על קלטות המקור: "אני לא זוכר את תוכן השיחה אני לא שולל את זה." (עמ' 4755) ולאור העובדה שהנאשם הצהיר על עצמו כאספן כפייתי השומר כל מסמך וכל פתק.



בדלתיים סגורות

תשובותיו של הנאשם באשר לאופן קבלת הקלטות והעברתן לצורך העתקתן, אינן מעוררות אמון. מדובר בעדות פתלתלה שאופיינה בהסתרה מכוונת של עובדות חשובות, הקשורות בהולדתה של הראייה נ/54 וקבילותה, ואשר הנאשם ידע כי הן בעייתיות.

מעדותו של יורם קצב, אחיו של הנאשם, לא למדנו דבר. לטענתו, קיבל מהנאשם שתי קלטות, אותן מסר לחנות צילום כלשהי ברומניה, שאינו יכול להצביע עליה או לזכור את שמה, שם נעשתה העתקת הקלטות לדיסק שלאחריה קיבל שלושה עותקים (שלושה דיסקים) וכן את קלטות המקור. את קלטות המקור שמר ברומניה ואלו הלכו לאיבוד בנסיבות עלומות. את הדיסק על שלושת עותקיו מסר לנאשם.

הנימוק לפיו נשמרו הקלטות בחו"ל ולא הוחזרו לארץ כדי "לא לשים את כל הביצים בסל אחד", הינו נימוק תמוה שקשה לקבל. אם אכן היה חשוב לשמור את קלטות המקור בחו"ל כדי שלא ילכו לאיבוד בארץ, הכיצד זה תוסבר היעלמותן המסתורית באחד ממעברי הדירה של העד ברומניה שעה שמטרת החזקתן שם הייתה שמירתן דווקא !

אין בפנינו איפוא כל הוכחה, אף לא ברמה הנדרשת במשפט אזרחי, כי מי שעשה את ההעתקה מקלטות המיני לדיסק, עשה זאת "אחד לאחד" מבלי ביטול, עריכה, השמטה או מחיקה. די אם נצביע לצורך ההמחשה על חיתוך המעלה חשד כבד לעריכה וביטול בקטעי שיחות 4 ו-6, כאשר ניתן לזהות בבירור מתוך שמיעת קטעים אלה, וללא כל היעזרות במכשיר מקצועי, קיומה של השמעה חוזרת של קטע שיחה והפסקה ברציפותה, כאשר ניתן להבחין בנקל כי מאן דהוא חתך את אותו קטע של השיחה והמשיכה מנקודה אחרת.

כן אין בפנינו כל הוכחה כי הדיסק הוא העתק נאמן של קלטות המיני שנעלמו בנסיבות מסתוריות ואינן עוד בנמצא. עדותו של אחי הנאשם, יורם, לפיה הוא שמע את הדיסק שהועתק וזה תאם את קלטות המקור, אינה רצינית ואינה מתיישבת עם דברי יואלי, הן בהודעתו והן בעדותו, לפיהם הקליט ברצף גם דברים אחרים לרבות הקליט את עצמו שר באחת מהן :

ש: "אתה יודע מי חתך את הקטעים?"

ת: נקסט

ש: מתי נחתכו הקטעים?

ת: לא אלי את השאלה הזאת.

ש: מה היה בקטעים שהוצאו?

ת: אין לי מושג.

ש: כיצד העברת את הקלטות – חתוכות או שלמות?



בדלתיים סגורות

ת: **אם העברתי אותן לקצב, העברתי אותן איך שהן. אני זוכר גם ששרתי באחת מהקלטות שלי.** (ת/234, עמ' 7).

בעדותו בבית המשפט חזר יואלי על דבריו, שהקליט ברצף "עד שהיד התעייפה", וכי הקליט שיחות רבות וארוכות, כולל שירים שהוא שר. דבריו אלו אינם עולים בקנה אחד עם עדות אחיו של הנאשם ואינם עולים גם עם עדותו של הנאשם שהעיד שהדיסק שקיבל מאחיו הינו **העתק מדויק (!)** של קלטות המקור שאותן שמע בטרם מסר אותן לאחיו. להיכן נעלמו השירים?

השאלה מי מחק/חתך את שירי יואלי, מי מחק את שאר השיחות הרבות שבין א' ליואלי ומי הותיר את שבע השיחות המוקלטות - תישאר מן הסתם ללא מענה.

כן לא נדע מי הוא האחראי לכך שרק אותן שבע שיחות יופיעו בדיסק נ/54 ברצף ובסדר שבו הן מופיעות, כשכולן עוסקות בנושא אחד ויחיד, רצונה של א' לעבוד בבית הנשיא, או בעבודה אחרת שתסודר לה ע"י הנאשם.

השכל הישר והיגיון הדברים מכתיבים את המסקנה שרק מי שראיית המקור היתה בשליטתו, ושיש לו אינטרס מובהק בהקלטות אלו, עומד מאחורי מצבן הנוכחי של השיחות שבדיסק נ/54.

החיתוכים הקיימים בשיחות המופיעות על הדיסק נ/54 ואבדן קלטות המקור בנסיבות עלומות, מובילים לאחת מן המסקנות הבאות:

האחת - קלטות המקור קרי: קלטות המיני טופלן בידי יד אלמונית; קטעי שיחות או שיחות שלמות נחתכו מהן בצורה מכוונת, שכן על פי דברי יואלי, הוא הקליט שיחות מרובות עם א' ברצף ואף שר באחת מהקלטות.

האחרת - החיתוך נעשה לאחר העתקת קלטות המקור לדיסק, כשהחיתוך נעשה בדיסק אחר שממנו הועתק נ/54, באופן שהמצוי כיום על נ/54 הינו קטעי שיחות שנערכו ו"בושלו" מתוך כוונה שישקפו באורח מטעה את רצונה של א' לעבוד בבית הנשיא בקרבת הנאשם, קרי: שיח חלקי שאינו משקף בצורה נכונה ואמיתית את מה שמצוי בקלטות המקור.

בין כך ובין כך, לא מתקיים בדיסק נ/54 התנאי הרביעי מתוך ששת התנאים שהצטברותם חובה לצורך קבלת הדיסק כראייה קבילה לאמיתות תוכנה, קרי: לא הוכח **"שלא נעשו בסרט שינויים בצורת הוספות או השמטות"**, ומשכך אינו יכול להתקבל כראיה.



בדלתיים סגורות

- 1 **ה. תיזמון חשיפת הדיסק/הקלטות ו"שיכחה" משותפת**
- 2 הגם שהדיסק נ/54 לא התקבל כראיה יש לקיומו ולמועד חשיפתו ערך משני, ושלא במפתיע, הוא
- 3 אינו פועל לטובת הנאשם.
- 4 אף שהנאשם בעת חקירתו במשטרה דחה את ההאשמות שהוטחו בו בטענה כי מדובר בעלילה ש-א ' מעלילה עליו, על רקע פיטוריה ואי הסכמתו לקבלה לעבודה בבית הנשיא, הוא לא ציין כלל את
- 5 קלטות יואלי ואת תוכן. הנאשם תירץ שתיקה זו בשכחה:
- 6 **ש" במהלך החקירה דיברנו על הסיפור של א'. והדבר הזה לא צץ ועלה?**
- 7 **ת: שכחתי מהם, לא ידעתי עליהם, שכחתי פשוט. אני לא ייחסתי לזה שום חשיבות, עברו**
- 8 **שש-שבע שנים לא זכרתי. תשמע, אתה נמצא בתקופה הכי סוערת בחיים שלך, " (ת/17,**
- 9 **תמליל ההודעה מיום 27.11.2008, עמ' 15).**
- 10 **"שיכחה" זו שפקדה את הנאשם, פקדה גם את יואלי, שנשאל אף הוא אותה שאלה:**
- 11 **ש" מדוע לא סיפרת בחקירתך על ההקלטות למרות שסיפרת על רצונה של א' לעבוד בבית**
- 12 **הנשיא ועל שיחותיך עימה באותה תקופה?**
- 13 **ת: שכחתי מהקלטות לגמרי.. אם הייתי זוכר הייתי אומר לך. " (ת/234 עמ' 8 שו' 208).**
- 14
- 15
- 16 נזכיר בהזדמנות זו כי יואלי 'שכח' גם לספר על כך שהיה נוכח במפגשה של א' עם הנאשם בבית
- 17 הנשיא, פגישה שהוא ארגן עבור א', במהלכה הובטח לה על ידי הנאשם לסייע במציאת עבודה.
- 18 כבר התייחסנו בעבר לתירוצי השכחה העולים גם מפי הנאשם וגם מפי יואלי, ומשכך לא נחזור על
- 19 הדברים פעם נוספת. די אם נציין כי נימוק השכחה לא מקובל עלינו גם בהקשר הנוכחי.
- 20
- 21 תחינו, אפוא, מה מטרת ההסתרה של קלטות יואלי בזמן שהנאשם ויואלי נחקרו בעניינה של א', אם
- 22 לא בשכחה עסקינן.
- 23 לטענת המאשימה, הדבר נעוץ בדרך החתחתים שקלטות אלו עברו ובבעייתיות הנובעת מהקלטות א'
- 24 בשנת 2001 ושמירתן לאורך שנים, וכאמור בסיכומיה:
- 25 **"התביעה סבורה כי מדובר בהסתרה מכוונת, משותפת, המשתלבת עם דרך החתחתים המשונה**
- 26 **שנטען כי עברו קלטות אלה... הנאשם הבין את הבעייתיות שבהקלטות א' ב- 1-2000 ושמירת**
- 27 **ההקלטות לפיכך ביקש להסתיר זאת. " (סיכומי המאשימה, חלק א', עמ' 248).**
- 28
- 29 להערכתנו, להסתרה זו מטרה נוספת, כפי שנסיב.
- 30 במהלך השימוע שהתקיים בחודש מאי 2007 אמר עו"ד פלדמן את הדברים הבאים:



בדלתיים סגורות

1 "יש חומר נוסף בידינו שלא נחשוף בשלב זה. יש לנו הקלטה של שיחה של א' כשהתמנה הנשיא
2 להיות נשיא שבו א' מפצירה באיש ביניים שהנשיא יואיל לקבל אותה לעבודה כרל"שית שלו
3 בלשכת הנשיא." (ת/186א, עמ' 10).
4

5 הנאשם העיד בחקירתו הראשית, כי האזין לתוכן קלטות יואלי בינואר-פברואר 2007, כך שברור
6 שהנאשם ידע על עובדת קיומן של הקלטות יואלי לפני חקירתו ב-ת/15 שהתקיימה ב-29.3.2007. כך
7 שלא שִׁכַּח היתה כאן אלא הסתרה והטעייה מכוונת.
8

9 להסתרת הקלטות מפני המשטרה, בנוסף לבעייתיות שנובעת מעצם ההקלטה ושמירתן במשך שש
10 שנים, היו סיבות נוספות:

11 האחת - חשיפת ההקלטה בצורת אותן דיסק נ/54, תוך זיהוי קולות הדוברים, להבדיל מתמליל
12 השיחות, היתה גורמת לחשיפת זהותו של יואלי כמי שעמד מאחורי ביצוע ההקלטות, שעה שידועה
13 מעורבותו העמוקה גם בעניינה של המתלוננת א' מבית הנשיא כשליחו של הנאשם, והיתה מצריכה
14 את הנאשם ובאי כוחו להסביר מעורבות נוספת זו של יואלי גם בעניינה של א', ובכך לאבד את
15 ציביונה האקראי. במלים אחרות, חשיפת הקלטות גופן, בין קלטת המקור ובין הדיסק נ/54, להבדיל
16 מהתמליל הכתוב (האילוס) שהציגו ב"כ הנאשם בפני היועמ"ש ונציגיו במעמד השימוע, עלולה
17 היתה להחליש ולפגוע בעמדתו של הנאשם וביכולת המיקוח שלו.

18 השניה - התמלול הכתוב לא העלה כל חשד לעריכה או חיתוך, להבדיל מהאזנה לדיסק שעשויה
19 היתה לגלות באופן מיידי כי בפני המאזין קלטת ערוכה היועמ"ש ונציגיו שניהלו השימוע, יצאו
20 מתוך הנחה מוטעית כי מדובר בראייה כשרה, שהרי הוצג להם רק התמליל הכתוב, וזו בדיוק
21 המטרה שביקש הנאשם להשיג בהסתרת הדיסק ובהצגת תמלולו בלבד.
22 זו אף זו בוונות טפח נוסף באמינות המפוקפקת שהנאשם בנה לעצמו במו ידיו.
23

לסיכום:

24 הנסיבות שהביאו להקלטת השיחות, מטרת הקלטתן, נסיבות קבלת הקלטות, הסתרת עובדת
25 קיומן, נסיבות גילויין, נסיבות עלומות של אובדן קלטת המקור, ונסיבות עלומות עוד יותר של
26 העתקת קטעי שיחות, מחיקת קטעי שיחות ושיחות שלמות מההקלטה, והימצאות השיחות על
27 דיסק שהינו ראייה משנית מראייה משנית אחרת, כל אלו בהצטברותן - הובילו אותנו בסופו של יום
28 למסקנה כי שיחות/קטעי שיחות אלה שבהן התערבה יד זרה ואולי יותר מיד אחת, אינן ראויות
29 להיקרא "ראייה קבילה".
30
31



בדלתיים סגורות

כל המעורבים ב'ברית' של הראייה נ/54 במתכונתה הסופית, נגועים באינטרס ברור של רצון לסייע לנאשם ולתמוך בגרסתו, ועדותם לא עוררה בנו אמון.

אנו חוזרים על שכבר נאמר ולפיו נ/54 אינו ראייה קבילה, משלא התקיים בה התנאי הרביעי לפיו "לא הוכח שלא נעשו שינויים בצורת הוספות או השמטות" בתוכן הקלטות, וכאשר מה שהוכח, מוביל דווקא למסקנה ההפוכה ולפיה היתה גם היתה פעולת עריכה שהביאה לשינוי בתוכנה של הראיה.

למעלה מן הצורך נציין שגם לו סברנו שקטעי השיחות המוקלטות על נ/54 מהווים ראייה קבילה, הרי שמשקלם של אלו אפסי, שכן האמור בהם איננו משקף את המציאות להוויתה לאור הוצאת הדברים מהקשרם הכולל.

על מנת שניתן היה להעניק משקל כלשהו לשיחות/קטעי שיחות שהוצגו, צריך היה להציג לפחות את אותו השיח הרלבנטי בהקשר לשיחות המדוברות, על מנת לראות כיצד משתבץ הקטע הספציפי בדיאלוג המתפתח של השיחה.

גרסתה של א' לפיה היא הובלה על ידי יואלי והנאשם להתבטאויות שהושמעו מפיה לאחר שהובטחו לה אינספור הבטחות, והתקיימו בינה לבין יואלי עשרות שיחות בנושא מציאת עבודה עבורה והיא שאלה לתוצאות ההבטחה - הינה הגרסה שמקובלת עלינו.

אנו דוחים את טענת ההגנה לפיה יש ללמוד מאותם שבעה קטעי שיחות, כי מדובר ברצונה של א' לעבוד כרל"שית בבית הנשיא, וכאילו הדברים הם פרי יזמתה שלה. מסקנתנו הינה שהתבטאויותיה של א' באותם קטעי שיחה באו בעקבות פיתוי ומניפולציה שהפעיל כלפיה יואלי בשליחותו של הנאשם, והן אינן משקפות את המציאות כהוויתה. מטרת ההקלטה היתה תיעוד תוך הכוונה א' לנושאי שיחה ספציפיים - "רצונה" לעבוד עם הנאשם וייצור ראייה "מזכה" שיעשה בה שימוש ביום פקודה, אם וכאשר תעז לפתוח את פיה ולהתלונן כנגד הנאשם.

פרק יז' - הודעות א' ביומן בית הנשיא

כאמור, הן מרישומי יומן בית הנשיא והן מפלטי השיחות - עולה ש-א' התקשרה לבית הנשיא יותר מעשרים פעם. מנתון זה, כמו גם מהכחשותיה של א' בחקירותיה את מרבית ההתקשרויות, למדה ההגנה כי א' אינה דוברת אמת, ולו אכן נאנסה על ידי הנאשם, לא היתה מרבה להתקשר אליו.



בדלתיים סגורות

1 לחלן נראה כי ההתקשרויות אמנם היו, היתה אף הכחשה, אך המסקנה שיש להסיק מכך היא שונה.
2 הפעם הראשונה ש-א' נשאלת על הודעותיה ביומן בית הנשיא, מתרחשת במהלך הודעתה (ת/106),
3 שאז היא נשאלת על הודעה שהשאירה ביומן בית הנשיא בחודש יוני 2004, לפיה היא מבקשת
4 להיפגש עם הנאשם. א' משיבה כך: "אני ביקשתי להיפגש איתו? אני לא זוכרת. להיפגש איתו -
5 אני לא זוכרת. אני חושבת שלא, אני כמעט משוכנעת שלא, אני לא יודעת. אני באמת לא זוכרת.
6 חוץ מזה בשנה שנתיים הראשונות הייתי בקשר, אמרתי לך, דרך אורי יואלי, אם היה משהו כזה
7 זה היה בענייני עבודה אבל אני ממש לא זוכרת ענין כזה." (עמ' 7 שו' 196 ואילך). דהיינו, היא מיד
8 מאשרת קיום קשר עם הנאשם בשנה הראשונה לכהונתו כנשיא, באמצעות אורי יואל.
9

10 הפעם השניה שבה נדרשת א' להודעותיה ביומן בית הנשיא, היא בהודעתה מיום 14.6.07. א' נשאלת
11 כמה פעמים שבהן התקשרה ללשכת הנשיא במהלך השנים 2000-2004, והשיבה:
12 "לא זוכרת, אולי פעמים בודדות."

13 ש: מבדיקה של יומני הודעות הנשיא קצב עולה כי התקשרת אליו 20 פעמים משנת 2000 עד
14 שנת 2004. אני מציג לך טבלה שהכנו של שיחות שלך ללשכת הנשיא, מסומן...
15 ת: אני זוכרת שהתקשרתי פעמים בודדות, אולי פעם או פעמיים. לא זוכרת למה התקשרתי
16 ולאיזה מטרה. לשאלתך זה היה יותר קרוב לשנת 2000. " (ת/126, עמ' 6 שו' 130), כשהיא
17 שוב מציינת שבאותה תקופה עמדה בקשר עם יואלי בענין "סידור עבודה" לאחר שהפגיש
18 אותה עם הנאשם בבית הנשיא.

19 א' "מופתעת ממספר השיחות הגבוהה שלכאורה צלצלתי, כי ערוץ התקשורת היה אורי יואלי
20 להוציא שיחה אחת או שתיים שאני באמת השארתי, הודעה לקצב ואני באמת לא זוכרת למה..."
21 (שם, שו' 147).

22 א' מסבירה כי התקשרה והשאירה הודעה משום שביקשה לדעת אם חלה התקדמות בעניין העבודה
23 שהובטחה לה: "אחרי הפגישה הראשונה עם קצב ויואלי, קצב אמר שהוא ידבר עם [REDACTED] על
24 עבודה בחברת החשמל, וקצב היה צריך לתת תשובה היכן זה עומד..." (עמ' 7 שו' 157).

25 א' הכחישה השארת הודעות ביומן בית הנשיא שעניינן [REDACTED]
26 "לא זכור לי שהשארתי הודעות אלו..."

27 (שם, שו' 172) וכי יכול להיות שאורי יואלי עומד מאחורי מהלך זה. לדבריה, לכל היותר השאירה
28 הודעה אחת או שתיים לנאשם בתחילת תקופת הנשיאות, וזקפה את מספרן הרב של ההודעות
29 שנרשמו ביומן לחובת יואלי: "אני מניחה שזה אורי יואלי למשל תראה הודעה מיום 5.5.2002,
30 [REDACTED]
31 [REDACTED]
32 [REDACTED]

" (שם, עמ' 9, שו' 225).



בדלתיים סגורות

1 בעדותה הסבירה א' מדוע הכחישה השארת הודעות כה רבות ביומני בית הנשיא הגם שאלו הוצגו
2 בפניה בחקירתה, בכך שהיא באמת ובתמים לא זכרה כי מדובר בהודעות כה רבות: "אני אמרתי
3 שאני לא זוכרת את זה. אבל הם מראים ששיחה יצאה מהטלפון שלי, אז היא היתה.. כשהם
4 אימתו (צ"ל עימתו) אותי בפעם הראשונה עם שיחות הטלפון, אני לא זכרתי, באמת לא זכרתי
5 וכשאמרתי את זה זה לא הסתדר לי.. ואחרי ש.. כאילו אח"כ אתה מנסה לדלות מהזיכרון שלך
6 כל מיני פרטים שקשורים לזה, אבל בשניה בשניה הראשונה, זה מה שזכרתי." (עמ' 2435, שו' 9
7 ואילך).

8
9 כעולה מן האמור, א' אכן הכחישה בתחילת חקירתה במסמך, שהשאירה מספר כה רב של הודעות
10 בבית הנשיא, מאידך היא לא הכחישה כלל את העובדה שהיא עמדה בקשר הן עם הנאשם והן עם
11 יואלי, כאשר היא זכרה שחלק מן ההודעות (אחת או שתיים) הושארו במסגרת התעניינותה
12 בהבטחות שהבטיח לה הנאשם למצוא לה עבודה.

13
14 לא התרשמנו כי א' שיקרה וחזרה בה מדבריה רק משום שהוצגו בפניה ראיות ממשיות המוכיחות
15 קיומן של שיחות והודעות בבית הנשיא. העובדה כי א' לא הכחישה קיומן של שיחות טלפוניות רבות
16 עם יואלי, אישרה קיומו של קשר טלפוני עם משה גורל, וסיפרה מיוזמתה שפגשה את הנאשם
17 פעמיים בבית הנשיא - מחזקות את התרשמותנו שהכחשתה אינה נובעת מרצונה להסתיר דבר קיומו
18 של קשר עם הנאשם ומקורביו, אלא משום שלא זכרה באמת ובתמים כי מדובר במספר כה רב של
19 הודעות.

20
21 א' הסבירה שהמספר הרב של השיחות נובע ממצגי השווא שהוצגו לה על ידי יואלי לפיהם הנאשם
22 מחפש עבודה, ומפניותיה לברר מה עלה בגורלן של אותן הצעות:

23 "הם מבקשים ממני... להיות בקשר עם קצב... עם קצב עצמו, שאני אתקשר לראות איפה הדברים
24 עומדים. ששמעתם פה בתמלילים שאני כאילו, שהשארתי לו הודעות, הוא ביקש שאני אתקשר
25 לבדוק איפה הדברים עומדים... כן, קצב עצמו, בנוכחות אורי יואלי... ואני... התקשרתי לראות
26 איפה העניינים עומדים בענייני עבודה.. כשפשוט הבנתי אחרי איזשהו פרק זמן שהם פשוט
27 עובדים עלי.. אבל זאת היתה השיטה לאורך כל התקופה שאני מכירה את קצב. בכל הנושאים.
28 תמיד אורי נשלח לחזית... ואז מפליל את זה שהוא מדבר מולו. במקרה שלי - זאת אני. כי לכאורה
29 הוא מפליל אותי כאילו אני... נגיד במקרה זה כאילו אני באתי וביקשתי... עבודה בבית הנשיא
30 כאילו שזאת היתה יוזמה שלי שבעצם זאת היתה יוזמה שלו. של כל השיחות שאתם לא שמעתם"
31 (ת/134א, עמ' 36).



בדלתיים סגורות

- 1 א' גם טוענת כי חלק מהתקשרויותיה ללשכת הנשיא היו בעצם התקשרויות ליואל, שהיה מבקש
- 2 ממנה להתקשר אליו, ללשכת הנשיא, שם יהיה ושם יחכה לשיחה ממנה:
- 3 "אמרתי לך שהוא היה קובע איתי, הוא היה אומר לי.. תתקשרי בשעה מסוימת,
- 4 ש: לאיפה בבית הנשיא?
- 5 ת: ללשכת הנשיא, ללשכת הנשיא. אני אעמוד שם, אני אחכה לטלפון ממך.. היו מספר
- 6 פעמים כאלה.. אני לא זוכרת. זה היה יותר מפעם פעמיים." (שם, עמ' 46). וכן:
- 7 "...ההודעות ברובם זה היה כדי, או לקבל תשובה בענייני עבודה, כמו שהם סיכמו איתי. הם
- 8 סיכמו איתי שאני אתקשר אליו והוא יעדכן אותי מה קרה, אם הוא דיבר עם מישהו היה צריך דבר
- 9 כדי לעזור לי בענייני עבודה... אני התקשרתי לקצב כי ככה סיכמנו כדי שהוא יגיד לי את המשך
- 10 הטיפול אחרי הפגישה שהיתה הוא היה צריך לדבר נדמה לי עם מישהו מחברת החשמל, אז אני
- 11 התקשרתי והוא לא ענה לי בפעם הראשונה, אז השארתי שם כמה הודעות, עד שהוא ענה לי...
- 12 אורי יואלי קודם כל גם ביקש ממני להתקשר" (עמ' 2115).
- 13 וכן:
- 14 "הוא היה מדבר איתי ונגיד שהוא ידע שיש לי אירוע כזה, אז הוא היה אומר לי תתקשרי
- 15 תתקשרי, תשאירי הודעה הוא ישלח לך מברק תתקשרי תתקשרי תשאירי לו הודעה. גם סביב זה
- 16 ש [REDACTED] (עמ' 2116).
- 17
- 18 הסבר זה מקובל עלינו.
- 19 בדיקה מפורטת של הודעות א' ביומני בית הנשיא, על פי הפילוח שנעשה בנספח 3 לסיכומיה של ב"כ
- 20 המאשימה, מראה שיש היגיון רב בהסברה של א', אף שמדובר בהסבר שמגיע באיחור.
- 21 כעולה מנספח 3 לסיכומי המאשימה ניתן לראות כי יואלי מצוי עם א' בקשר טלפוני רציף, שעל רקעו
- 22 מגיעות שיחותיה אלה לבית הנשיא. תחילה מתקיימת שיחה בין יואלי לבין א' ולאחר מכן מופיעה
- 23 פתאום שיחה מ-א' לבית הנשיא. בחלק מן השיחות הושארה לעתים הודעה ביומן בית הנשיא.
- 24 אין בדעתנו להתעכב על כל ההודעות ונתייחס לאלו שההגנה מיקדה את טיעוניה בהן, בהיותן
- 25 נושאות אופי אישי כמו למשל, [REDACTED]
- 26 ביום 22.8.2000, מושארת הודעה בזו הלשון: "א' ממשרד התיירות טל.. [REDACTED]..."
- 27 השיחה נכנסת ללשכת הנשיא בשעה 10:07 בבוקר כאשר קדמה לשיחה זו, שיחה בין יואלי לבין א'
- 28 ערב קודם ביום 21.8.2000 בשעה 17:16.
- 29 כך ביום 5.5.2002 בשעה 10:55 מושארת הודעה ביומן בית הנשיא: "[REDACTED]"
- 30 "[REDACTED]" כשקדמה לה שיחה מאותו בוקר ממש, בין יואלי לבין א' בשעה 10:46, דהיינו, 9 דקות
- 31 קודם לכן וכן חללה.
- 32



בדלתיים סגורות

מקובל עלינו כי הסיבה בגינה השאירה א' הודעות כה רבות ביומן בית הנשיא נעוצה ברצונה לקבל תשובה בקשר להצעות העבודה, שכביכול, מבוררות עבורה אם על ידי הנאשם ואם על ידי יואלי, שהרי א' לא ידעה באותה עת כי מדובר במצגי שווא ובהצעות כזב שלא היו ולא נבראו. כן מקובל עלינו כי הכחשתה הראשונית בדבר מספר השיחות נובעת מן העובדה שבאמת ובתמים לא זכרה כי התקשרה פעמים כה רבות, מה גם שחלק מפניותיה כוונו לאורי יואלי, שעל פי הסיכום עימה, היה אמור להמתין להתקשרותה בלשכת הנשיא.

יתרה מזאת, הכחשת השיחות אף מוכיחה כי א' אינה מתוחכמת ואינה מניפולטיבית כפי שנטען, שהרי מציגים לה "שחור על גבי לבן" תרשומות של שיחות, והיא עדיין טוענת שאינה זוכרת.

פרק יח' - הערכת עדות המעורבים - א'/הנאשם

ככלי עזר נוסף שסייע לנו בגיבוש התרשמותנו מ-א', לבד מהעובדה שהנ"ל העידה בפנינו לאורכן של שמונה ישיבות ארוכות, ואשר ממנו יכולנו להתרשם באופן בלתי אמצעי מדברי העדה, הוא אמרותיה המוקלטות של א' במהלך החקירה המשטרתית, שהוגשו בהסכמת הצדדים.

עסקין בעשר אמרות וכן בדוח עימות עם הנאשם, שכולם תועדו על גבי מדיה אלקטרונית, אודיו ו-וידאו. מאחר ובזמן אמת נאמר ל-א' כי חקירותיה מתועדות בהקלדה בלבד, הרי שהתנהגותה הנצפית בדיסק הוידאו, שעה שנאמר לה שאינה מצולמת ומוקלטת, משקפת התנהגות אמיתית ואותנטית, להבדיל מהתנהגות המושפעת מידעית הנחקר שהוא מצולם ומתועד. ההתרשמות מאותם דיסקים מצטרפת להתרשמותנו משמיעת עדות העדה באולם בית המשפט במהלך ישיבות ארוכות, הגם שלטעמנו, היא עוצמתית יותר הימנה.

צפינו בדיסקים. מתוך צפייה בדיסקים הנ"ל ושמיעתם - ניתן להתרשם מאותנטיות השיח ואופן התפתחותו בין א' לבין חוקריה וקשייה למסור תיאורים ומועדים מדויקים, במיוחד לאור ריחוק הזמן מהמעשים עליהם היא נחקרת, רגישות הנושא וחששה לחשוף פרטים אינטימיים מנכחי חייה, שאותם שמרה בסוד לאורך שנים, גם מאנשים הקרובים אליה ביותר. ההתלבטות בולטת והחשיפה האיטית, פעימה אחר פעימה, גילוי אחר גילוי, נראתה טבעית, אנושית ואמיתית.

התרשמנו כי לא סיפור עלילה בפי א' כי אם סיפורה של נפגעת עבירת מין, שמספרת את סיפורה על פרטיו המביכים, לראשונה במהלכה של חקירה משטרתית כשלחשיפת הסיפור מצדה לא קדמה כל הכנה נפשית. במהלך החקירה א' נזכרת בפרטים מסוימים שצפים ועולים ובפרטים אחרים אינה מצליחה להיזכר.



בדלתיים סגורות

- 1 א' אינה ערמומית ומתוחכמת. היא נאיבית ותמימה, נוטה לרצות את סביבתה ומכבדת סמכות. היא
- 2 לא מעלימה "פרטים בעייתיים" מבחינתה, אלא מוסרת את כל שידוע לה בלי כחל ושרק. היא אינה
- 3 עסוקה ב'הגנות והצטדקויות', אלא מספרת גם דברים שיכולים לפגוע באמינות, כגון 'הסכמתה'
- 4 המאולצת לעמוד ליד הספריה, אף שידעה ששם תוטרד מינית על ידי הנאשם. כך שגם סיפרה
- 5 'הסכימה' לעמוד לצד הנאשם ליד שולחן עבודתו כשהיא יודעת שהנאשם ילטף אותה ויחליק את
- 6 ידו על ירכה ואחוריה. א' גם 'הסכימה' שהנאשם יבקר בדירתה וגם 'הסכימה' לעלות לחדרו במלון,
- 7 שם היא נאנסת על ידו.
- 8 את כל הפרטים הבעייתיים הנ"ל מוסרת א' מיוזמתה כחלק בלתי נפרד מגרסתה.
- 9
- 10 א' אף איננה מטיבה להתבטא ומשכך תילי המסקנות אותם מסיקים הסניגורים מהתבטאות זו או
- 11 אחרת, אין להם על מה לסמוך.
- 12 נראה כי לעתים תכופות למדי א' עשתה שימוש במלים שלא חלמו את כוונתה האמיתית, בין מתוך
- 13 בלבול ובין מתוך חוסר ידיעה. ראוי לחדגמה השימוש שעשתה במושג 'קנאה' בהקשר לברוקנר:
- 14 "יכול להיות שהוא מאוד קינא..." (ת/2א103 שו' 150), כנ"ל שימושה במלה "התחבקנו" שעל
- 15 בסיסה בנה הנאשם תיאוריה שלמה, לפיה א' נהגה לחבק אותו. כך כשהיא מתארת את ניסיון
- 16 הנאשם לנשק אותה בעורף בהצביעה על 'צווארה' (עמ' 1944), וזכתה להערה צינית מפי ב"כ
- 17 הנאשם: "היא רל"שית של שר". (עמ' 1950).
- 18 כך אומרת א' שלא היו "מגעים" וכשב"כ הנאשם מעיר על כך היא מתקנת למלה "נגיעות" (עמ' 1955);
- 19 כך דבריה במהלך החקירה כשתיארה את פנייתה לחלל, "מישהו שיעשה שלום בינינו", ונתנה
- 20 כדוגמא סכסוך בין בעל ואישה שבעקבותיו, הם פונים ליועץ. א' מסבירה כי לא התכוונה
- 21 ליחסים בין בני זוג וכנראה השתמשה בדימוי לא מוצלח: "אני התכוונתי שיש סכסוך בין שני
- 22 אנשים באיזשהו מערכת ואז מבקשים מגורם שלישי לבוא ולפשר ביניהם. אני לא התכוונתי
- 23 לכיוונים אחרים... אולי זה לא דוגמא מוצלחת... זה מה שעלה לי באותו רגע... יכול להיות שטעייתי
- 24 בדוגמא, לא היתה לי שום כוונה במערכת יחסים על בסיס כזה... אני התכוונתי, הכוונה היתה
- 25 שיש סכסוך בין שני אנשים ובא גורם שלישי ועוזר לפשר בין הצדדים." (עמ' 2682-3).
- 26 בניית תיאוריות על התנסחות כזו או אחרת של א' כמוה כבניית מגדלים פורחים באוויר.
- 27
- 28 חוזקה ואמינותה של עדות א', אף שאינה נקיה מפגמים של חוסר זיכרון הקוטעים את תיאור רצף
- 29 האירועים, נובעים מהאותנטיות שבה, והיא מלווה בהבעת רגשות אמיתית. בשל העובדה שהעדות
- 30 ניתנת ממרחק זמן רב מהאירועים עצמם, יש בה אמנם אי התאמות ואי דיוקים, הקדמת מאוחר
- 31 למוקדם וחוסר דיוק באשר למיקום האירועים בזמן, כך קיימים חללים בזכרון, אולם אך טבעי שכך



בדלתיים סגורות

- 1 תישמע עדותו האמיתית של מי שאינו מתיימר לזכור אירועים ישנים על פרטי פרטיהם בלוחות
- 2 זמנים מדויקים. הגרעין הקשה של העדות נותר איתן והוא זועק באמינותו.
- 3 א' אמנם הכחישה את התבטאויותיה ביום פיטוריה, אף הכחישה את מרבית התקשרויותיה לבית
- 4 הנשיא אולם, חרף האמור, התרשמנו כי עדותה של א' הינה עדות מהימנה שלא נפגעה בליבתה,
- 5 במיוחד משזו נשזרה באמירות ובפרטים שלמים, התברר כי יש להם חיזוקים חיצוניים המחזקים
- 6 את דבריה חיזוק של ממש, בלא ש-א' ידעה כלל שחיזוקים אלו אמנם קיימים ויתמכו בגרסתה.
- 7 למשל:
- 8 א' סיפרה על שיחות טלפון אובססיביות של הנאשם אליה, במיוחד בשעות הלילה המאוחרות
- 9 בתקופה הראשונה לעבודתה. עיון בנספח 1 שבסיכומי המאשימה על התפלגות השיחות לפי תקופות,
- 10 תומך בפרט זה שבגרסת א' באופן בולט. מדובר בשיחות רבות ביותר בשעות חריגות ובאישון לילה.
- 11 א' סיפרה על כך שהנאשם נתן לה מתנות, בין היתר, עגילים שהביאה ומסרה למשטרה. הנאשם
- 12 הכחיש קניית פריט זה מכל וכל, אך לאחר שנתיים של חקירה הודה בקניית העגילים, כשהסביר כי
- 13 נתכוון ליתן אותם במתנה לבנות המשפחה, וש-א' גנבה אותם. ההודיה ברכישת העגילים מחזקת
- 14 את גרסת א'.
- 15 כבר בהודעתה הראשונה במשטרה, סיפרה א' על מעורבות יואלי בענייני הנאשם, וזאת עוד לפני
- 16 שידעה על קיומן של הקלטות יואלי. ניתוח מעורבותו של יואלי, על המסקנות שהסקנו בעניינו,
- 17 מוכיח כי א' צדקה בטענתה שיואלי מעורב בענייני האישיים של הנאשם, הן מולה והן מול א' מבית
- 18 הנשיא.
- 19 א' סיפרה עוד בהודעה הראשונה, כי יואלי הגיש לה את מסמך ההבנות (נספח ל-135), במטרה
- 20 להרגיעה ולקנות את שתיקתה במתן הטבות אף שבאותו זמן הוא לא היה ברשותה והיא סברה
- 21 שהלך לאיבוד; גם בנדון זה א' צדקה, הן באשר לתוכן המסמך והן באשר לזהות עורכו.
- 22 א' סיפרה כי האונס השני התרחש במלון שרתון פלאזה וכי בכניסה למלון קיבלה שיחת טלפון קצרה
- 23 מהנאשם, וזאת עוד בטרם התבררה עובדת הימצאותם של המסמכים המאשימים הזמנת החדר
- 24 במלון הספציפי על שם הנאשם ביום 17.6.1998, ועוד בטרם הוצאו פלטי התקשורת המאשימים
- 25 קיומה של שיחת טלפון שיצאה באותה עת ממלון פלאזה לפלאפון הנייד שברשותה.
- 26 א' סיפרה כי לא שיתפה איש בטרואמת מעשי האונס שעברה וכי סיפרה רק "ברמת המאקרו" על
- 27 הטרדות, והנה הוכח כי שורה שלמה של אנשים שמעו ממנה התבטאויות בדבר הטרדתה לאורך
- 28 השנים מאז תקופת עבודתה ועד בסמוך לחשיפת הפרשה, כפי שפורט בפרק "התבטאויות א'" על ציר
- 29 הזמן", כשבכל אלו יש כדי לתמוך בגרסתה. חלק מהתבטאויותיה אף תועד במסמכים, וכוונתנו
- 30 לתרשומת שערך מפיה עו"ד בן טובים מיד לאחר פיטוריה וכן להודעתה הכתובה ביומן המרכז
- 31 לנפגעות תקיפה מינית.



בדלתיים סגורות

- 1 לסיכום, עדותה של א', הגם שנתגלו בה אי דיוקים חסרי חשיבות, היתה מהימנה עלינו לחלוטין ואנו
- 2 מקבלים ללא היסוס את דבריה, מה גם שאלו חוזקו בחיזוקים לרוב שפורטו על ידינו בהרחבה לעיל.
- 3
- 4 מאידך, הנאשם התגלה כאדם מלא בטחון, השוקל כל מילה ומילה היוצאת מפיו. החקירה התנהלה
- 5 במשכנו ותואמה עמו מראש. לשאלות מסוימות הנאשם פשוט סירב לענות בנימוק שהוא לא ישיב
- 6 בטרם יבדוק את הדברים (ישיג "חומרים" ומסמכים) ואם חרף זאת התבקש ממנו מענה, היה
- 7 החוקר זוכה להערות המגיעות לכדי הטפות מייסרות והטחת אשמות. ראה במיוחד דבריו בהודעתו
- 8 ת/5א, כאשר הדברים הגיעו לשיאם במהלך העימות שהתנהל בינו לבין א' (ת/19), כשהדברים יצאו
- 9 מכלל שליטתו של הנאשם.
- 10 הנאשם הינו אדם אינטליגנטי, מחושב, עירני וחד תפיסה. הוא הכיר כל פיסת נייר בחומר החקירה,
- 11 שלט בניואנסים הקטנים שבאמירת כל עד, והיה מעורב בניהול הגנתו בצורה פעילה. שפתו רהוטה,
- 12 והוא מייטיב לנווט בין מלים וביטויים, כמי שמסוגל לנשוף קר וחם בעת ובעונה אחת. הנאשם הגיב
- 13 בתוקפנות ובהטלת רפש והאשמות שונות לעבר כל מי שהעז לומר דברים שלא התיישבו עם ציפיותיו.
- 14 תשובותיו התאפיינו במלל רב ובאריכות יתר, והפליגו אל עבר מחזות רחוקים בלתי רלוונטיים
- 15 בעליל, חרף הערות חוזרות ונשנות מצד בית המשפט ואף מצד סניגוריו.
- 16
- 17 עדותו לא היתה אותנטית וכנה. היא התאפיינה בוכחות עם ב"כ המאשימה ובמתן פרשנות לדברי
- 18 העדים ותוכן הראיות. העדות נשאה אופי של ניתוחי ראיות וסיכומים ולא דמתה לגרסתו של מי
- 19 שמבקש להעיד עדות אמת ולמסור עדות אותנטית כמי שחוזה הדברים על בשרו ולהעיד מנהמת לבו
- 20 על עוול נוראי שנעשה לו.
- 21 כשרצה, הפגין הנאשם זיכרון מופלא בעניינים שיכלו לסייע לו בהגנתו, ומשלא רצה - נתקף בחוסר
- 22 זיכרון בעניינים שעלולים היו לסבכו. הגדיל לעשות כאשר גייס את אי אמירת האמת לתמיכה
- 23 בגרסתו, בין באמירת הדברים מפיו ובין בשימוש בדברי עדים שהובאו מטעמו לשם כך.
- 24 הנאשם נתפס בשקריו בענין הללי, בענין העגילים שנתן ל-א' במתנה, בענין הפרויקט, בנושא
- 25 האבטחה הצמודה שטען כי היתה לו ביום 19.4.1998 בנושא נוהגו לעשות שימוש בחדרי מלון, בענין
- 26 השיחות הליליות, בהסתרת המידע על אובדן קלטות המקור, וכן הלאה.
- 27 כך גם בענין היומן ת/120 המוחזק על ידו כ"ספר דברי הימים" שלו, כשעל בסיס הרישומים שבו
- 28 שהוכחו כי אינם מדויקים, מסר הנאשם "כאילו מזיכרונו", עדות אליבי שהתברר שגם היא לא
- 29 נכונה.
- 30 כך גם לא אמר הנאשם אמת כשטען, כי א' זימנה אותו לביתה וכי א' חיבקה אותו.
- 31 לשיא הגיע הנאשם כשעשה שימוש במועד "אזכרת אביו" (עמ' 5601-5608) עת העיד שהאזכרה, בה
- 32 נכחה א', נערכה בחודש מאי, על מנת ליצור רושם מוטעה כי לא יתכן שנאנסה בחודש אפריל ולאחר



בדלתיים סגורות

- 1 מכן התייצבה בחודש מאי באזכרה כאילו לא אירע דבר. הנאשם מסר את הסברו השגרתי כשנתפס
- 2 באי אמירת אמת "אני שמעתי את הביטוי הזה מאי ממישהו פה, ואני חזרתי עליו, אולי
- 3 בהתרגשות של החקירה, אולי באווירה של, בהתרגשות של האווירה שאני נמצא בה. אני טעיתי
- 4 אם השתמשתי בתאריך מאי, אמרתי את זה קודם..." (עמ' 5607).
- 5 לשם השוואה ראה תשובתו עת עומת עם דבריו בעימות (ת/19) לפיהם הביא את אמו ל'אירוע
- 6 הפרסים' ביום 19.4.1998, בעוד שבחקירה נגדית השיב שלא הביא אותה, אלא רק החזיר אותה
- 7 לאחר האירוע: "כשאתה בלהט, וכשאתה בעימות... אז כנראה שהפרט הזה הוא לא היה
- 8 מדויק..." (עמ' 6103), כך גם תשובתו בענין הפריימריז: "יכול להיות שבחקירה במשטרה
- 9 השתמשתי בביטוי פריימריז, לא במיקום הנכון" (עמ' 4-4783).
- 10 כך גם תירץ הנאשם את הסיבה בגינה לא סיפר בחקירותיו לאורך כשנתיים ש-א' הזמינה אותו
- 11 לדירתה, "בלחץ שאדם שנמצא בחקירת משטרה. במיוחד במצב שאני הייתי ועם כל ההתקפות
- 12 בתקשורת, אז לפעמים דברים נשמטים מהזיכרון וזה קורה." (עמ' 5535).
- 13 כך גם בענין שיכחתו והיכרותו בענין קלטות שיחותיה של א', שיכחה משותפת לו וליואלי.
- 14 באותו אופן הסתיר הנאשם את מפגשו עם א' בלשכת הנשיא, ו'נזכר' לאשרו רק בחקירתו האחרונה
- 15 מיום 27.11.2008 (ת/17).
- 16 כך הסתיר הנאשם בעדותו הראשית את נושא היעלמות ראית המקור, קלטות המיני, שלטענתו
- 17 נעלמו ברומניה.
- 18 לנאשם זכרון מעולה והוא מכיר את חומר החקירה על בוריו, ומשכך לא קיבלנו את נימוקי
- 19 ההתרגשות והשכחה כתירוץ המחפה על אמירות שקריות למכביר בעניינים מהותיים, המצויים בלב
- 20 גרסתו.
- 21 גם עדיו של הנאשם לא הצטיינו באמינות, וזאת נאמר בלשון המעטה. יואלי ניסה לגונן ככל יכולתו
- 22 על הנאשם אך הסתיר מבית המשפט כי שיתף פעולה עם הנאשם על מנת להפעיל על א' מניפולציות
- 23 ולשכנע אותה בהבטחות כזב להתקשר ללשכת הנאשם ולהשאיר שם הודעות. הוא אף סירב לומר
- 24 לבית המשפט להיכן נעלמו השיחות המרובות עם א' שהוקלטו על ידו ופיצד נותרו מהן רק שבע
- 25 בלבד.
- 26 הוא הדין באחיו של הנאשם שלא שכנע אותנו כלל וכלל כי איבד את קלטות המקור ברומניה.
- 27
- 28 מכל האמור לעיל, עלה כי עדותו של הנאשם אינה יכולה לשמש בסיס לקביעת ממצאים.



בדלתיים סגורות

פרק יט' - לטענת ההגנה החלופית

- 1 בד בבד עם טענת ההגנה המרכזית של הנאשם, סביבה נסב המשפט, לפיה לא היה כל מגע מיני, כזה
- 2 או אחר, בינו לבין המתלוננת א' ממשרד התיירות, לא יחסי מין, אף לא נגיעות מיניות אחרות, וכי
- 3 מדובר בעלילה שפלה, העלו סנגוריו תחילה ברמיזות ולאחר מכן ב"רחל בתך הקטנה" טענה חלופית,
- 4 ולפיה גם אם יקבע בית המשפט כי התקיימו יחסי מין בין הנאשם לבין המתלוננת א', הרי גם אז
- 5 דינו לצאת זכאי, שכן מחומר הראיות עולה ספק ממשי בדבר התקיימותו של אלמנט השימוש בכוח,
- 6 הטעון הוכחה, ושממהראיות עולה, כך על פי הנטען, כי המתלוננת א' הסכימה למעשי הנאשם, ומכל
- 7 מקום, כי אלו לא נתקיימו, אם נתקיימו, כתוצאה מהפעלת כוח.
- 8
- 9
- 10 הסנגורים טענו כי ממכלול הראיות, החל- ממכתב "השנה טובה", הרצוף מלות כיבושין הסובבות
- 11 סביב השורש א-ה-ב, המשך- בתקופת המלכות ותיאוריה של המתלוננת א', בלשונה היא, את
- 12 יחסיה עם הנאשם במילים "הוא רצה לגרום לי לקנא", "הוא ניסה לגרות אותי", "היה אומר בואי
- 13 נעשה קודים שלא ידעו" וכו', השיחות הליליות, ביקוריה בבית הנשיא, התקשרויותיה הרבות לבית
- 14 הנשיא, וכלה- ברצונה לעבוד עמו לאחר שנבחר לנשיא- עולה תמונה ברורה לפיה המתלוננת א'
- 15 אהבה את הנאשם, חיזרה אחריו וחפצה בקרבתו.
- 16 נטען כי גם אם ייקבע כי אכן נתקיימו בינו לבניה יחסי מין, הרי שהללו נתקיימו בהסכמתה המלאה,
- 17 ולכל היותר, כשל הנאשם בעבירת קיום יחסי מין תוך ניצול מרות, עבירה, שאם הוכחה, התיישנה
- 18 זה מכבר.
- 19 יודגש כי הטענה הועלתה ע"י הסנגורים ולא עלתה על דל שפתי הנאשם, אשר מכחיש עד לרגע זה כי
- 20 נגע ב-א'.
- 21 המסד הראייתי העובדתי המבסס לדעת ההגנה את טענת ההגנה החלופית מתבטא בעיקר בראיות
- 22 הבאות:
- 23 (א) עדויותיהן של מספר עובדות שעבדו במשרד התיירות בתקופה הרלוונטית, שהעידו בבית
- 24 המשפט על 'ביטויי אהבה' שהפגינה א' כלפי הנאשם. ראה לדוגמא עדותה של ליאת סיטון
- 25 לענין פתיחת כפתור בחולצתה ומריחת ליפסטיק (עמ' 7134), תצהירה של ברכה זכאי
- 26 (נ/76א) ועדותה (עמ' 7318) ודברי רויטל סבג (עמ' 7354 ו-7366).
- 27 (ב) הפנייה להודעות בית הנשיא (ת/123א-ה) ולשיחות יואלי - דיסק נ/54, בהן ביקשה/דרשה א'
- 28 לעבוד במחיצתו של הנאשם.
- 29 (ג) הפניה לנרטיב הדברים וכפי שבאו מפיה של א' בגין אמירותיה, ביקש "לעורר את קנאתי",
- 30 ביקשה מהללי להתערב בסכסוך בינה לבין הנאשם כמי שהולכים לצד שלישי כמו 'בעל
- 31 ואשה', וכמובן מכתב "השנה טובה" שכתבה א' לנאשם לאחר האירועים הנטענים.
- 32 (ד) "הסכמתה" של א' להגעתו של הנאשם לדירתה באירוע המעשה המגונה.



בדלתיים סגורות

- 1 אף שהנאשם הכחיש באופן גורף וקיצוני קיומם של יחסי מין עם א', הרי שבמהלך עדותו בבית
- 2 המשפט הרים הוא את תרומתו הצנועה לביסוס טענת ההתאהבות בו, לשם תמיכה בטענת ההגנה
- 3 החלופית, שידע ככל הנראה כי בוא תבוא. הדברים נעשו על ידו בתפרים גסים ובוטים שאינם
- 4 מעוררים כל אמון, ראה לענין זה חקירתו הנגדית לענין עיתוי העלאת טענת התאהבות א' בו (עמ' 5516-5501).
- 5
- 6 לטענת הנאשם הוא גילה כי א' התאהבה בו רק במהלך עיונו בחומר החקירה, שכלל תצהירים שהוא
- 7 ומקורביו שקדו על הבאתם למשטרה (עמ' 5501).
- 8
- 9 ההגנה סבורה כי הגם שהנאשם הכחיש לכל אורך חקירתו במשטרה, כמו גם בעדותו בבית המשפט,
- 10 באופן גורף ונחרץ, קיום מגע מיני עם המתלוננת א', אין בכך כדי לחסום את דרכו בפני העלאת טענת
- 11 הגנה חלופית, אף שזו איננה מתיישבת עם הגרסה המקורית, ואף סותרת אותה במפגיע.
- 12 נטען כי ההגנה החלופית עולה ומשתקפת מחומר הראיות, ומכל מקום, התביעה כשלה בהוכחת
- 13 אלמנט השימוש בכוח באופן שנתר ספק בסוגיה, ומשכך אין מנוס מזיכויו של הנאשם, תהא גרסתו
- 14 אשר תהא.
- 15
- 16 המאשימה מתנגדת לקו הגנה זה מכל וכל, והיא סבורה כי הנאשם כבול לגרסה שהעלה הן בחקירתו
- 17 במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, ומשזו התמוטטה כליל, אין לאפשר לסנגוריו להעלות גרסה
- 18 חלופית שכלל לא עלתה על דל שפתי הנאשם, ולא הובאו ראיות לגביה.
- 19
- 20 אין חולק כי על התביעה מוטל הנטל להוכיח את כל יסודות העבירה בה מואשם הנאשם, וכאשר
- 21 עסקינן בעבירת אונס שהתרחשה, על פי הנטען בכתב האישום, לפני תיקון החוק, כולל הנטל גם את
- 22 הוכחת השימוש בכוח, בלעדיו לא תיכון הרשעה. נטל זה איננו מתבטל שעה שהנאשם שותק או
- 23 שעה שהוא מתגלה כשקרן, שהרי שקרי נאשם אינם ממלאים את ה"אין" שיש להוכיחו, ואינם
- 24 יוצרים יש מאין, אלא מהווים, לכל היותר, חיזוק לגרסת המתלוננת.
- 25
- 26 ההגנה טוענת כי כאשר נאשם מכחיש קיום יחסי מין עם מתלוננת, ומוכח בבית המשפט כי יחסים
- 27 כאלו אמנם נתקיימו, אך קיים ספק בשאלת ההסכמה ו/או השימוש בכוח, הרי שאם יורשע הנאשם
- 28 בדין, יהא זה אך משום שהוא שקרן, ולא משום שהוא אנס.



בדלתיים סגורות

- 1 לאחר שהפכנו והפכנו בטענה - החלטנו לדחותה.
- 2 בנפול גרסת ההגנה המקורית, לא נוכל להיזקק לטענת ההגנה החלופית, המועלית כאמור, רק ע"י
- 3 הסנגורים, והסותרת לחלוטין את גרסתו המקורית של הנאשם, שמעולם לא חזר בו ממנה, זאת
- 4 מהטעמים המצטברים הבאים:
- 5
- 6 1) סוגיית העלאת טענה הגנה עובדתית חדשה שלא נשמעה מפי הנאשם במהלך שמיעת הראיות
- 7 בפני הערכאה הדיונית, איננה חדשה והיא עולה על המדוכה בבתי המשפט ובפרסומי המלומדים
- 8 מעת לעת. לא פעם היא עלתה לדיון ביוזמת מי מסנגוריו של הנאשם שבפנינו. הבעיה אינה מתעוררת
- 9 שעה שעסקין בטענה משפטית חלופית, להבדיל מעובדתית, או בטענה עובדתית חלופית שאינה
- 10 סותרת במובחן את קו ההגנה הקיצוני - זו אף זו אפשריות. הדילמה מתעוררת במלוא עוצמתה
- 11 כאשר טענת ההגנה החלופית, שלא הועלתה כלל ע"י הנאשם בעדותו, אף לא בעקיפין, סותרת
- 12 לחלוטין את גרסתו העובדתית המקורית, באופן שהשתיים אינן דרות בכפיפה אחת.
- 13
- 14 2) במאמרו "קו הגנה קיצוני וגרסאות חלופיות במשפט פלילי, עמדות והצעות" (הפריקליט מג עמ'
- 15 286) מנתח השופט בדימוס ד"ר דן בייך, את הדילמה, ומונה את קשת המקרים בהם מתעוררת
- 16 שאלת טענת ההגנה החלופית. רלבנטי לענייננו הוא, כאמור, המקרה בו נוקט הנאשם ב"קו הגנה
- 17 קיצוני" המתאפיין בהכחשה טוטלית של לקיחת חלק באירוע, כולל הכחשת שהייתו במקום ובזמן
- 18 הרלבנטיים, באופן המעמיד אותו במצב של "הפול או לא כלום". או אז מתעוררת הדילמה מה
- 19 ייעשה בנפול קו ההגנה הקיצוני: האם על בית המשפט ליתן לנאשם ליפול לבור שכרה במו ידיו, או
- 20 שמא רשאי בית המשפט, בשאיפתו לחתור לגילוי האמת, להתייחס לטענת ההגנה החלופית
- 21 המועלית אם ביוזמת הנאשם ואם רק ביוזמת הסנגור, אף שהיא סותרת לחלוטין את הטענה
- 22 המקורית.
- 23 בנתחו את השיקולים לכאן ולכאן כותב המחבר:
- 24 "מצד אחד, אין מקום לעודד את הנאשם להעלות קו הגנה שהוא (לפי ההנחה) שקרי, ראוי
- 25 שהנאשם וסניגורו ידעו שמי שנוקט קו הגנה כזה, נוטל על עצמו סיכון שאם קו ההגנה יידחה, הוא
- 26 יורשע בעבירה, ללא אפשרות להעלות טענות חלופיות, למניעת התייחסות לטענות חלופיות, יש
- 27 לפי השקפה זו ערך מרתייע ותרומה לטוהר ההליך השיפוטי וליעילותו" (שם, עמ' 289).
- 28 ומן העבר השני-
- 29 "האינטרס של גילוי האמת ועשיית הצדק מחייבים, שבלי כל קשר לשיקולים הטקטיים בהם
- 30 בוחר הנאשם, הוא יורשע רק אם הוכחו ראיות המוכיחות מעל לכל ספק... אין לצאת תמיד
- 31 מההנחה שאם הנאשם שיקר בכל הנוגע לקו ההגנה הקיצוני, הוא בהכרח גם מעלה טענות
- 32 שקריות לגבי קו ההגנה החלופי" (שם, עמ' 290).



בדלתיים סגורות

- 1 (3) ואכן קיימות שתי גישות בולטות:
- 2 הגישה האחת פוקדת על הנאשם את עוון עדותו השקרית, ושוללת ממנו את האפשרות להעלות טענה
- 3 עובדתית חלופית סותרת, אם במסגרת ערעור ואם במסגרת סיכומים לאחר תום פרשיית העדויות.
- 4 הגישה האחרת מצדדת בפתיחת האפשרות להעלאת טענת הגנה חדשה, אף אם סותרת היא,
- 5 בהעדיפה את ערך גילוי האמת על פני יתר השיקולים.
- 6
- 7 יוער כי ד"ר בין סבור כי הדרך הנכונה לפתרון הדילמה מתבטאת בהטלת חובה על בית המשפט
- 8 ללידע את הנאשם, אם בשלב שלאחר סיום עדות הנאשם ואם בשלב שלאחר שלב הסיכומים, כי בית
- 9 המשפט נוטה שלא ליתן אמון בגרסתו, ולתת לו אפשרות לחזור בו מגרסתו זו, ע"י עדות נוספת ו/או
- 10 הבאת ראיות נוספות - פתרון של מיתב הבנתו לא אומץ ע"י בתי המשפט.
- 11
- 12 (4) בעניינו, תומכת ההגנה את טענתה, בין היתר, באמירת בית הדין הצבאי (כבוד השופט סטרשנוב)
- 13 בתיק מ 1/05 התובע הצבאי הראשי נ. אל"מ עאטף זאהר (לא פורסם, 5.9.05) (להלן: "פס"ד עאטף
- 14 זאהר"), לפיה:
- 15 "כלום יהיה בית המשפט מנוע מלדון ביסוד קיום היחסים בהסכמה או בגירסת ההגנה העצמית
- 16 במקרים שכאלה, אף אם הן לא הועלו על ידי הנאשם? התשובה לשאלה זו שלילית בעינינו..."
- 17 (שם, פסקה 47).
- 18 "אמור מעתה נאשם שקרן- אינו נאשם אשם, במשמע... גם בלי להיזקק לטענת הגנה כזאת או
- 19 אחרת של הנאשם, בין שהועלתה על-ידו או על ידי סניגורו, ובין אם לאו- שומא וחובה על ביה"ד
- 20 לבדוק באופן עצמאי ובלתי תלוי, כי הוכחו כל יסודות העבירה..." (שם, פסקה 49).
- 21 הסנגורים טוענים כי גם אם ידחה בית המשפט את גרסת הנאשם, ויקבע כי לא דיבר אמת משלל
- 22 יחסי מין עם א', עדיין לא מופטרת התביעה להוכיח את אלמנט השימוש בכוח, ומשזה לא הוכח, לא
- 23 יהא מנוס מזיכו הנאשם, אף שגרסתו נשללה מניה וביה ע"י בית המשפט.
- 24 אלא שפסיקת בית הדין הצבאי בוטלה ע"י פסיקת בית הדין הצבאי לערעורים, אשר הרשיע את
- 25 הנאשם בעבירות האיוס שיוחסו לו, באומרו:
- 26 "...לגרסת נאשם בכלל, ובמיוחד לזו שניתנה על דוכן העדים בפרט, יש משקל רב משמעות. לא
- 27 בנקל יכול נאשם לשנות את גרסתו בשלב הערעור, לאחר שתמה זה מכבר מסכת הבאת הראיות
- 28 וניתנה הכרעת דינה של הערכאה הדיונית. לשינוי שכזה נדרש הסבר מספק. גרסתו המקורית
- 29 מהווה שטר ששוברו בצידו.
- 30 אכן תמימי דעים אנו עם הערכאה קמא, כי "נאשם שקרן- אינו נאשם אשם". ייתכן למשל, מקרה
- 31 בו ישקר נאשם על דוכן העדים על מנת להרחיק עצמו מאשמה, הגם שלא ביצע את מעשה
- 32 העבירה. זאת, למשל, בשל לחצים המופעלים עליו מצד קהילתו ומשפחתו... במקרה שלפנינו, ניתן



בדלתיים סגורות

1 לראות בבירור כי אימת הדין היא הניצבת מאחורי התפתחות גרסתו של המשיב". (ע 117/05
2 התובע הצבאי הראשי נ' אל"ם עאטף זאהר (לא פורסם, 29.9.06), פסקה 100).

3
4 שקריו הבוטים של הנאשם אינם נעלמים כבמטה קסמים עם העלאת הטענה החלופית, ושקרים אלו
5 תומכים ומחזקים את גרסת המתלוננת, ובמקביל מרוקנים את הגרסה החלופית מכל מימד אמין.
6 אנו סבורים כי בדומה לפס"ד עאטף זאהר הנ"ל, הנאשם שבפנינו התיר לסנגוריו, הגם שהשים עצמו
7 כאינו מסכים לכך, להעלות את טענת ההגנה החלופית מחמת אימת הדין ומהערכתו את קלישות
8 סיכוייו, לאו דווקא משום שלבו נקפו והוא חש צורך פתאומי לחשוף את האמת.

9
10 (5) גם בע"פ 6952/07 רפאילוב נ. מדינת ישראל (לא פורסם, 28.6.10) עשה סנגורו של המערער, עו"ד
11 אביגדור פלדמן, שימוש בטענת הגנה חלופית הסותרת את טענת ההגנה של הנאשם בעדותו, וטען כי
12 הגם שהמערער העיד בבית המשפט המחוזי כי לא נכח כלל במקום הרצח, הרי שלמעשה נכח אך רק
13 עמד מנגד בעת הרצח, ולא שעה לעזרת המנוחה, עת אחר, ולא הוא, ביצע את פעולת ההמתה.

14 בית המשפט העליון ניתח את הגישות השונות שבסוגיה ודחה את הערעור, בקובעו:
15 "הנה כי כן, אף שניתן למצוא בפסיקה גישות שונות ביחס לשאלה של נקיטת קו הגנה קיצוני
16 שקרס - ואפשר והגישות השונות מוכתבות על ידי מערכות שונות של עובדות - הרי גם לאותן
17 גישות המוכנות לפתוח פתח רחב בפני נאשם ששיקר להעלות קווי הגנה חלופיים, אותם קווי הגנה
18 צריכים להיות מעוגנים בראיות וסבירים... כאמור, גרסתו החדשה של המערער אינה מתבססת על
19 עדותו שלו - המערער הרי טען בעדותו שהיה בבית בעת הרצח... הדרך היחידה "להתגבר" על
20 גרסה זו המתארת מבצעים בצוותא הייתה שהמערער ימסור גרסה שתשכנע את בית המשפט
21 באמינותה... המערער לא הציג את גרסתו בפני בית המשפט המחוזי... ולדעתי, על פי כל הגישות
22 שתיארתי לעיל, ראוי לדחות את קו ההגנה החלופי" (שם, פסקה 21).

23 וכן:
24 "אכן המשפט אינו משחק, ואין די- גם במשפט הפלילי- להעלות תזות עובדתיות חלופיות לגביהן
25 לא היתה לתביעה הזדמנות לחקור, וממילא לא היתה לערכאה הדיונית אפשרות להתרשם, כדי
26 להביא לזיכוי של נאשם". (שם, פסקה 22).

27
28 (6) האמירה בסיפא לעיל, לפיה המשפט הפלילי אינו משחק, נסמכת למעשה על פסיקה ישנה נשוא
29 ע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג (3) 606, שם דחה כבוד הנשיא דאז, פרופ' אהרון ברק, את
30 האפשרות להעלאת טענת ההגנה סותרת, לאחר שגרסתו המקורית של הנאשם נמצאה שקרית, וקבע,
31 בשימו את הדגש על כללי המשפט והמסגרת הדיונית:



בדלתיים סגורות

"לדעתי, נאשם המעלה להגנתו גרסת שקר הנדחית על - ידי בית- המשפט, המרשיעו על- פי העובדות שהוכחו, אפילו אלה לא פורטו בכתב האישום, לא ישמע בטענה כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה לומר את האמת. הדיון הפלילי אינו משחק, ועמדות הצדדים אינן עמדות במשחק, אשר ניתן לשנותן ולהזיזן כחיילים על לוח שח. קו ההגנה בו בוחר נאשם הוא עניין רציני, על הסיכויים והסיכונים שבו. משבחר הנאשם בקו הגנה המכחיש לחלוטין כל מעשה קשר, אין הוא יכול לטעון כי נמנעה ממנו הזדמנות סבירה להתגונן".

(7 ברנח דומה נפסק בע"פ 9613/04 בן סימון נגד מדינת ישראל (לא פורסם, 4.9.06), שם טען המערער בבית המשפט המחוזי כי מדובר בטעות בזיהוי, וכי ביום הרצח שהה בחנותו ולא יצא ממנה, ואילו בערעור נטען שגם אם נכח בזירת האירוע, אחר הוא שירה במנוח בית המשפט התייחס בכובד ראש לטענה ודחה אותה בשימו את הדגש על העובדה שלטענה הסותרת לא הובאה תשתית ראייתית תומכת, באומרו:

"גירסה שקרית של נאשם אינה מטילה, מניה וביה, חובה על בית המשפט להעלות גירסאות אחרות, שיש בהן כדי לגרום לזיכוי. ואולם ייתכנו מקרים בהם יהא על בית המשפט לבחון אפשרויות סבירות שונות, אף אם לא הועלו על ידי הנאשם ואין הן מתיישבות עם קו ההגנה שבחר הנאשם... במקרים בהם ניתן להסביר את הראיות על דרך תרחיש תמים, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק. ברם, באותה מידה פשיטא, כי גם תרחיש תמים זה ייבחן בתנאי שקיימת תשתית ראייתית עובדתית לו בחומר הראיות... אין די בהעלאתה של אפשרות חלופית שאינה מעוגנת במציאות... להשלמת התמונה אוסיף, כי כאשר בפני הערכאה הדיונית עמדו עדויות ראייה ישירות, קבלתה של גירסה חלופית המועלית בערכאת הערעור תהיה קשה עשרת מונים מאשר מקרה בו הונח לפני הערכאה הדיונית אך מכלול של ראיות נסיבתיות".

הנה כי כן, בית המשפט העליון חזר ודחה ניסיונות של נאשמים, שגרסתם בפני הערכאה הדיונית נמצאה שקרית, להעלות גרסה עובדתית חדשה הסותרת את קודמתה, אם מחמת הצורך לשמור על ניהול תקין של המשפט ואם מחמת העדר תשתית ראייתית לטענה שלא נשמעה כלל מפני הנאשם.

(8 טענת הגנה חדשה הסותרת עובדתית את טענת ההגנה המקורית, התקבלה בפסיקה רק במקרים חריגים, למשל, כאשר היה מדובר בקטין, אשר נטען לגביו כי העיד עדות שקרית שהפלילה אותו, רק מתוך רצון להגן על קרוב משפחה בגיר.

בע"פ 7293/97 ז'אפר עאמר נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) עמוד 460, זוכה אחד המערערים, קטין, אף שגרסתו בבית המשפט קמא לא התיישבה כלל עם חפותו. ערכאת הערעור השתכנעה כי מערער זה ביקש למנוע את הפללתו של אחיו הבכור, הפללה שהיתה בלתי נמנעת לו מסר הקטין גרסת אמת.



בדלתיים סגורות

- 1 וכפי שנפסק בע"פ 9613/04 בן סימון נ' מדינת ישראל הנ"ל:
- 2 "יתכנו איפוא מקרים בהם יימנע נאשם מלמסור גירסה שיהא בה כדי לזכותו, משום שאותה
- 3 גירסה תגרום להפללתו של אחר. אפשרות זו מסתברת אף יותר כאשר בין הנאשם לאחר
- 4 מתקיימים יחסים מיוחדים דוגמת קרבת משפחה..."
- 5
- 6 (9) וחזרה לענייננו:
- 7 ברור שפני הדברים היו שונים לו עוסקים היינו בנאשם לא מתוחכם ששוכנע ע"י אחרים, או אויים
- 8 על ידם, לדבוק בטענת הגנה שקרית משוללת יסוד, שעה שעולה מחומר הראיות מסקנה אחרת לה
- 9 לא טען הנאשם כלל. הנאשם בענייננו אינו מאויים. הנאשם אף אינו נשלט ע"י אחרים כי אם שולט
- 10 על סביבתו ביד רמה, והכל סרים למרותו. הנאשם אינו מנסה לגנון על איש זולתו ורק טובתו שלו
- 11 לנגד עיניו. יתרה מזו, הטענה, הנשמעת לעיתים, לפיה נוכח מעמדו והמגזר לו הוא משתייך, לא יכול
- 12 היה נאשם פלוני להודות בפומבי בקיום יחסי מין מחוץ לנישואין, אפילו לא הועלתה ע"י הנאשם על
- 13 דל שפתיו.
- 14 הנאשם לא נתפס על ידינו כמי שאינו מבין את אשר הוא עושה. ההיפך הוא הנכון, הנאשם חכם,
- 15 מתוחכם, בעל זיכרון טוב ורואה את הנולד. הנאשם מכיר את חומר הראיות על בוריו, משתף פעולה
- 16 עם סגגוריו ומורה להם את הדרך בה ילכו. אין מדובר, איפוא, בתם שלגביו אנו מצויים "את פתח
- 17 לו". בית המשפט אינו אמור, לבחון טענת הגנה עובדתית סותרת, הנטענת באופן ערטילאי רק ע"י
- 18 הסגגורים, לאחר שלנאשם ניתנה ההזדמנות להעיד במשך ישיבות ארוכות, והוא לא חזר בו, ולו גם
- 19 לרגע, מעמדתו המקורית.
- 20
- 21 (10) המשפט הפלילי מתנהל לפי כללים, בלעדיהם צפוי כאוס מוחלט.
- 22 וכפי שציין כבוד הנשיא בדימוס פרופ' ברק: "הדין הפלילי אינו משחק", והנאשם אינו יכול להתל
- 23 בתביעה ובבית המשפט ולקפץ מטענה לטענה, לפי כוון הרוח המנשבת. המשפט אמור לשלוט בנאשם
- 24 ולא הנאשם במשפט, מה גם שמלכתחילה כללי המשפט הפלילי אינם סימטריים והם מעניקים יתרון
- 25 דינוי ברור לנאשם. בעוד שהתביעה חייבת להציג בפני הנאשם את כל חומר החקירה, הן זה המרע
- 26 עמו והן זה המיטיב עמו, כולל עדכונים, רעיוני עדים, זכ"דים המתעדים כל אמירה, חומרי חקירה
- 27 המתייחסים רק לפריפריה וכן הלאה, הרי הנאשם חופשי יותר בניהול הגנתו. הנאשם לא חייב
- 28 לגלות לתביעה מיהם עדיו ומהן ראיותיו.
- 29 על הנאשם מוטלת החובה, המוסדרת בסעיף 152 לחוק סדר הדין הפלילי, והמורה לו ליתן את
- 30 תשובתו לכתב האישום ולהשיב לשאלות בית המשפט. גם חובה זו אינה מוחלטת, שהרי רשאי נאשם
- 31 שלא לחשוף את קו הגנתו, והסיכון היחידי שהוא לוקח על עצמו במקרה שכזה הוא שהימנעותו
- 32 עשויה לשמש חיזוק לראיות התביעה.



בדלתיים סגורות

- 1 בהתאם לתשובתו של הנאשם לאישום, מביאה התביעה את ראיותיה ועל פיה מתנהל המשפט.
- 2 יכחיש הנאשם את מעורבותו באירוע, תביא התביעה שורת עדים שיעידו כי ראו את הנאשם בזירת
- 3 הפשע במועד הנטען. יודה הנאשם כי נכח באירוע ואו בביצועו אך יטען למשל לאי שפיות, תסתפק
- 4 התביעה בהבאת ראיות רפואיות להוכחת כשירותו הנפשית
- 5 מתן אפשרות לנאשם לסתור לא רק את גרסתו בתשובתו לכתב האישום, אלא אף לסתור את דבריו
- 6 שלו, על דרך העלאת גרסה חדשה בשלב הסיכומים, גרסה שהתביעה לא התכוננה לה ולא הביאה
- 7 ראיות לגביה, טורפת את כל הקלפים וממוטטת כליל את ניהול המשפט.
- 8
- 9 (11) יתרה מכך, אין מדובר בעניינו בנאשם המתחרט על קו ההגנה בו נקט ומבקש לחזור בו, בטרם
- 10 נעילת השער, מעדותו המקורית ולהעיד פעם נוספת, אם מחמת רגש חרטה כן ואם מחמת צעד
- 11 טקטי, בהבחינו כי הכף נוטה לחובתו. בהינתן מקרה שכזה, סביר להניח כי היינו שוקלים את
- 12 הבקשה, שאף אם היתה נענית היתה מטילה צל כבד על מהימנותו. בעניינו הנאשם דבק בגרסתו
- 13 המקורית והעקבית לפיה לא היו הדברים מעולם וכי נפל קורבן לעלילה, והוא רק "מעלים עין"
- 14 ומאפשר לסנגוריו, בשתיקתו הרועמת, להעלות לאחר תום שמיעת הראיות טענה חלופית, לה כלל
- 15 אינו מסכים, ובכך ליהנות משני העולמות.
- 16 הכרה באפשרות כזו תוצאה אחת לה- אנדרלמוסיה מוחלטת של המשפט הפלילי.
- 17 (12) מדיניות משפטית ראויה, השואפת ליעיל את המשפט ולקצר את זמן שמיעתו, אינה מתיישבת
- 18 עם "בוקה ומובלקה" שכזו. משפט פלילי אינו משחק, והנאשם אינו יכול לשנות קו הגנה כאוות
- 19 נפשו, לפי גחמה כזו או אחרת, או לפי ייעוץ משתנה.
- 20 נאשם שבחר להעיד, אמור לספר לבית המשפט את האמת לאמיתה, ולגולל את הקורות אותו מבלי
- 21 לחדד דבר, ולא להתייחס למשפט כאל בעיה מתמטית שתרים אחר פתרונו לפי הנתונים השונים
- 22 המתגלים במשפט במשך התנהלותו.
- 23 משפט פלילי עוסק בדיני נפשות, הן זו של הנאשם והן זו של קורבן העבירה. המשפט חייב להתנהל
- 24 לפי כללים מוגדרים ונאשם צריך לדעת כי החובה להעיד עדות אמת טרם נעלמה מספר החוקים.
- 25 היפוך הגרסה, בהעדר תירוץ המסביר את התהפוכות, חושף את הנאשם כשקרן ושומט את הקרקע
- 26 מתחת לגרסתו המקורית, ובו בזמן מחזק את גרסת המתלוננת, שהרי אף הנאשם בעצמו מודה כי
- 27 אין רגליים להכחשתו.
- 28
- 29 (13) משאנו סבורים כי הנאשם אינו יכול להכנס אל טרקלין הטענה החלופית בשל הסיבות שמנינו
- 30 לעיל, מתייתר גם הצורך לבחון את הטענה לגופה, קרי: האם היא עולה מחומר הראיות, אם לאו,
- 31 שהרי בחינה שכזו תתווה הכרה בכשרות הטענה להיטען.



בדלתיים סגורות

1 יחד עם זאת לא נעשה מלאכתנו שלמה באם לא נבחר כי נחה דעתנו כי אין רגליים לטענה החלופית,
2 וזו נותרה תלויה על בלימה, ללא תשתית ראייתית תומכת, רוח מתעתעת ותו-לא.
3 דבקותו של הנאשם בשקר לפיו לא נגע מעולם במתלוננת א', הותירה אותו חשוף מבחינה ראייתית.
4 הנאשם נמצא בלתי מהימן לחלוטין, כאשר מנגד, גרסת המתלוננת בדבר בעילתה ללא הסכמתה, גם
5 בבית המלון וגם במשרד בתל אביב- נתגלתה כנכונה. לא קיימת, איפוא, כל תשתית ראייתית
6 להוכחת הטענה לפיה התקיימו יחסי המין בהסכמה.

7
8 לו היה הנאשם עולה על דוכן העדים וטוען כי אמנם נתקיימו יחסים כאלו ואחרים, וכי המתלוננת
9 הסכימה לכך, או למצער, לא גילתה שום סימני התנגדות ומשכך לא נזקק לשום אלמנט כוחני, הרי
10 שבית המשפט היה בוחן את הטענה לגופה, וזאת חרף העובדה שבמשטרה נטענה טענה סותרת.
11 מטבע הדברים, המאשימה היתה עושה את מלאכתה, המתלוננת היתה מעומתת עם טענה שכזו
12 ומשיבה את תשובותיה, ובית המשפט היה מכריע בטענה לגופה.

13 אלא שטענה זו לא הועלתה על דל שפתותי הנאשם במהלך המשפט, והיא נטענת רק ע"י הסנגורים,
14 לכאורה בעל כורחו של הנאשם, וממילא נותרה כטענה ערטילאית מרחפת שאין לה כל תימוכין.

15 לא הבנו כיצד יכולה ההגנה לטעון לקיומם של יחסי מין בהסכמה ומתוך אהבה, שעה שזה שקיים
16 את היחסים טוען כי לא היו יחסים כלל, וכי בזמן אמת הוא עצמו לא הבחין באיתותי האהבה
17 ששידרה א' כלפיו.

18 כיצד ביטויי חיבה, אם אכן היו כאלו, הופכים להסכמה לקיום יחסי מין, עת הנאשם מכחיש
19 קיומם? גם אם נאמץ את שיטת ההגנה ונראה בהתנהגותה הכנועה והמרצה של א' הבעת גילויי חיבה
20 לנאשם, עדיין אין בכך כדי להעיד על הסכמתה להיבעל על ידו.

21
22 (14) גם הטענה לפיה גם אם יוכח כי נתקיימו יחסי מין בין הנאשם לבין א' וגם אם יוכח כי א' לא
23 הסכימה להם, עדיין יש לזכות את הנאשם משלא הוכח השימוש בכוח עד כדי מעבר לספק סביר –
24 דינה להידחות.

25 כאמור, נתנו אמון מלא בעדותה של א' שנתמכה בראיות חיצוניות למכביר ובהתבטאויות מרובות על
26 ציר הזמן. מנגד, הנאשם, נמצא כמי שאינו דובר אמת, כמו מרבית העדים מטעמו.

27 מש-א' העידה כי הנאשם עשה את אשר עשה, גם בדירה, גם בלשכה וגם במלון תוך שימוש בכוח,
28 ומשהראינו כי אף כי אין מדובר באלימות לשמה, הרי מידת השימוש בכוח אותו הפעיל הנאשם על
29 מנת לבצע את אשר ביצע – עונה על דרישות הפסיקה, ממילא הוכח אלמנט השימוש בכוח, ולספק
30 אין כל מקום.



בדלתיים סגורות

15) זאת ועוד, דחיית גרסת ההגנה המקורית לפיה לא היו דברים מעולם, אינה עומדת לבדה. לדחיית גרסת ההגנה המקורית מצטרפת גם ההנחה הבלתי נמנעת, ולפיה הנאשם לא מאמין בעצמו, בצורה כזו או אחרת, בהיתכנות הגרסה החלופית, שאם לא כן, היה מעלה אותה בעצמו מלכתחילה, דבר המחליש עוד יותר את עוצמתה.

הנאשם אינו מורשע משום שהוא שקרן. דברי הכוזב, הם לבדם אינם ראיה פוזיטיבית להוכחת יסודות האשמה, הגם שיש להם תוצאות לוואי ראייתיות. הנאשם מורשע משום שבית המשפט נתן אמון מלא בגרסת המתלוננת, שעה שגרסתו של הנאשם נמצאה שקרית, ואילו גרסתו החלופית, לגביה לא זו בלבד שלא העיד, אלא אף שלל אותה, לא נתמכה בראיות מתאימות ואינה משתקפת מהן.

מכל האמור לעיל עולה כי לא מצאנו ממש בטענת ההגנה החלופית, ואנו דוחים אותה.

פרק כ' – לסיכום האישום הראשון

אישום זה כולל, כאמור, שלושה אירועים: הראשון – האירוע בדירה, השני – האירוע בלשכה בתל אביב, והשלישי – האירוע במלון בירושלים.

א' טענה כי באירוע בדירה עשה בה הנאשם מעשה מגונה בכוח ואילו באירועים השני והשלישי, אנס אותה, אף זאת תוך שימוש בכוח.

הנאשם הכחיש מכל וכל את שלושת האירועים המיוחסים לו.

לדבריו, לא ביקר כלל בדירת א', לא הגיע עם א' ללשכה בתל אביב ביום 19.4.1998, אף לא במועד אחר, וכן לא שהה כלל במלון פלאזה בירושלים ביום 17.6.1998. אם לא שהה במקומות הנטענים במועדים הנקובים בכתב האישום, טוען הנאשם, ממילא לא יכול היה לבצע ב-א' את המעשים המיוחסים לו. עוד הוא טוען כי א' העלילה עליו עלילה שפלה וזדונית מכיוון שפיטר אותה מעבודתה בלשכת שר התיירות, אף סירב לקבל אותה, כפי בקשתה, לעבודה בלשכת הנשיא. לא זו אף זו, הנאשם טרח רבות על מנת להשחיר את דמותה של א' ולציירה כאישה הסובלת מבעיות נפשיות, כעובדת בלתי מתפקדת, כשקרנית ואף כגנבת שגנבה ממנו סט עגילים, אשר את רכישתם הכחיש בתחילה.

כפי שפירטנו בהרחבה לעיל, עדותו של הנאשם לא היתה מהימנה עלינו כלל. עדותו לא היתה עקבית וגרסאותיו השתנו מן הקצה אל הקצה, תוך התאמתן לדברי עדים שהעידו בבית המשפט ו/או לראיה כזו או אחרת.

נציין, למשל, את התייחסותו ל-א', שלעתים תיאר אותה כאישה מאוסה בעלת תפקוד לקוי, ולעתים טען כי יחסיו עמה היו טובים עד לסיום עבודתה וכי מעולם לא שינה את יחסו אליה.



בדלתיים סגורות

- 1 עדותו של הנאשם נתגלתה פעם אחר פעם כעדות שקרית משסתרה במפגיע עדויות אובייקטיביות
- 2 מהן עלתה גרסה הפוכה. כהדגמה נזכיר את טענת הנאשם לפיה פטר את א' בעיצומן של בחירות
- 3 הפריימריז, על מנת להוכיח כי לא היתה לו כל סיבה לחשוש מפניה, שעה שהוכח שעשה כן רק
- 4 לאחריו, או את טענתו לפיה לא שינה את יחסו כלפי א' עד ליום עזיבתה את הלשכה, שעה שהוכח
- 5 שכבר במהלך אוגוסט 1998 אסר על עובדי לשכתו לתת ל-א' כל פרט על עבודתו, כולל לוח זמנים,
- 6 תוכנית ביקור, מספרי טלפון, אסר עליה להשתתף בסידורים וכו'.
- 7 הנאשם התגלה כאדם מתוחכם ומניפולטיבי, עת לא שיקר בגלוי אלא "פיזר" כאילו בדרך אגב
- 8 רמזים מטעים. נדגים בענין זה את התאריך בו נקב הנאשם כמציין את יום האזכרה של אביו ז"ל,
- 9 האמור להצביע כביכול, כי א' ביקרה בביתו לאחר מועד האונס הנטען, דבר המעמיד אותו בסימן
- 10 שאלה, שעה שהראיות מצביעות שתאריך האזכרה קדם לארוע הנטען.
- 11 הנאשם נתן למסמכים מסוימים ולסיטואציות עובדתיות פרשנות מעוותת, תוך ניסיון לכופף את
- 12 המציאות לטובת גרסתו. הנאשם אף טען לזכרון חי של אירועים, שעה שמהנסיבות עלה כי מדובר
- 13 בהסתמכות על מסמכים, להבדיל מזכרון אמיתי, ובה בשעה לקה בליקוי מאורות וזכרונם אבד לו
- 14 לחלוטין, עת נשאל על פרטים אותם לא היה לו נוח לחשוף.
- 15 הנאשם נמנע, באמצעות סנגוריו, לעמת את א' עם שלל טענות כנגדה אותן העלה במפתיע רק
- 16 בעדותו, אף נמנע מלהביא עדי הגנה חשובים, כמו למשל מר ברוקנר, אשר היווה את אחד הצירים
- 17 המרכזיים בלשכת הנאשם ולקח חלק פעיל במערכת היחסים המקצועית עם א'. הגם שהנאשם הפנה
- 18 שאלות מסוימות אותן נשאל בחקירה נגדית לכאלו שצרכות לקבל מענה ממר ברוקנר, שכפי
- 19 הצהרתו, יבוא להעיד מטעמו, אך זה לא הגיע.
- 20 הנאשם יצר, בין בעצמו ובין באמצעות שליחיו, בתכנון, בתחכום ובמניפולטיביות ראיות כוזב בהן
- 21 אמור היה לעשות שימוש במידה ו-א' תשבור את שתיקתה. נזכיר בענין זה את מצגי השווא שהוצגו
- 22 ל-א' לפיהם הנאשם ויואלי מחפשים עבודה עבורה, והובלתה לכך שתתקשר לבית הנשיא כדי לברר
- 23 אם כבר נמצאה לה עבודה, וכן הקלטתה מדברת על רצונה כי הנאשם ימצא לה עבודה, עריכת
- 24 הקלטות ושמידתן במשך שנים.
- 25 הנאשם הכחיש הימצאותו בחדר במלון פלאזה ב-י-ם שעה שהתביעה הצגה ראיות חותכות
- 26 המוכיחות הימצאות זו במועד הנטען, כמו למשל מסמך הזמנת החדר וכן פלט שיחות יוצאות מן
- 27 החדר במלון.
- 28 לא ניתן, אפוא, לבסס כל ממצא על עדותו של הנאשם, אשר נמצאה בלתי מהימנה בעליל.
- 29
- 30 כמו כן, אנו דוחים על הסף את ניסיונות הסנגוריה להעלות בשמו של הנאשם טענת הגנה עובדתית
- 31 חלופית, ולפיה אכן קיים הנאשם יחסי מין עם א', אולם הללו נתקיימו בהסכמתה המלאה, משטענה
- 32 זו לא עלתה כלל על דל שפתיו של הנאשם, מש-א' לא נחקרה על כך ומשהטענה לא גובתה בכל ראייה



בדלתיים סגורות

- 1 אחרת. גם לא מצאנו ממש בטענות ההגנה לפיהן, הצליח הנאשם לכל הפחות, לטעת ספק סביר בלב
- 2 בית המשפט, באשר לנכונות גרסת המתלוננת א' בכלל, ובאשר להוכחת השימוש בכוח בפרט.
- 3 להבדיל מעדותו של הנאשם, הצטיינה עדותה של א' באמינות, והיא נתמכה בראיות מחזקות
- 4 למכביר.
- 5 א' לא רצתה כלל לחשוף את הדברים שעשה בה הנאשם ונדרש מספר לא מבוטל של חקירות על מנת
- 6 ש-א' תספר כי מעשי ההטרדה המינית עליהם סיפרה בתחילה, הגיעו לכדי חדירה ואינוס. א' גם
- 7 נמנעה במשך שנים רבות להתלונן כנגד הנאשם והשלימה עם פגיעתו – דבר השומט את הקרקע
- 8 מתחת לבסיס הטענה לפיה מדובר בעלילה שישודה בנקמה שרקמה א' בגין פיטוריה בשנת 1999.
- 9 עדותה של א' הצטיינה באותנטיות, בתמימות ובנאיביות. א' לא בררה את דבריה וסיפרה במשטרה
- 10 ובעדותה בבית המשפט הן דברים המסייעים לגרסתה והן דברים העלולים לכאורה לפגום ולכרסם
- 11 בה.
- 12 הדגמה לכך אנו רואים בדבריה של א' לפיהם שעתה לבקשת הנאשם כי יבקר בדירתה ובספרה
- 13 מיזמתה שלה כי עת עלו במדרגות דאגה שלא להדליק את האור – התנהגות העשויה להצביע
- 14 לכאורה על שיתוף פעולה עם הנאשם. א' גם סיפרה כי נענתה לבקשת הנאשם לבוא למלון, אף
- 15 לעלות לחדרו, דבר שיכול היה להתפרש לחובתה, ולכל הפחות להציג אותה כקלת דעת.
- 16 גרסתה של א' היתה מינורית, היא לא ייחסה לנאשם אלימות ו/או איומים והסתפקה בתיאורים
- 17 ששיקפו לעמדתה את האירועים לאשורם, כמו למשל, התנגדות במלים "די תפסיק אני לא רוצה" או
- 18 מאבק בידים והתנגדות להסרת המכנסיים.
- 19 הגם ששמענו את עדותה בבית המשפט אשר השתדעה על פני ישיבות רבות, צפינו גם בקלטות הרבות
- 20 המתעדות את חקירתה במשטרה, עת לא ידעה א' כי היא מצולמת ומוקלטת. התנהגותה בחקירה
- 21 היתה התנהגות אמיתית ולא מעושה. התרשמנו מחששותיה הכנים של א' לחשוף את האמת בהיותה
- 22 אשה נשואה ואם. כן, התרשמנו כי עת אמרה שאיננה זוכרת, אכן לא זכרה וכי אין
- 23 מדובר בניסיון הסתרה של עובדה כזו או אחרת.
- 24 לא התעלמנו מן העובדה כי במספר בודד של מקרים ציינה א' דברים לא נכונים כגון: הכחשתה את
- 25 האמירה שתנקום בנאשם עת פוטרה על ידו, או הכללת פרטים לא מדויקים, זניחים לטעמנו,
- 26 בתצהירים שהוגשו מטעמה בעתירה לבג"צ כנגד הסדר טיעון, אולם אין בכל אלה לפגום באמינותה
- 27 של א' ובמהימנות עדותה ומקובל עלינו כי הגרעין הכללי של העדות – איתן ומוצק, אמת ויציב.
- 28 עדותה של א' אינה עומדת בחלל ריק והיא נתמכת בעדויות רבות המאששות את גרסתה ומחזקות
- 29 אותה.
- 30 בפרק נפרד פירטנו התבטאויות שונות של א' במשך השנים טרם פרוץ הפרשה, שנקלטו באוזניהם
- 31 של עדים שהעידו בבית המשפט, אף ש-א' לא זכרה כלל כי אמרה להם את שאמרה.



בדלתיים סגורות

1 עדותה של א' אף נתמכה ברישום שנעשה מפיה עוד ביוני 2000 ביומן המרכז לנפגעות תקיפה מינית
2 וכן בתרשומת שרשם מפיה עו"ד בן טובים בזמן אמת, עת פנתה אליו בסמוך לפיטוריה על ידי
3 הנאשם.

4 אנו מקבלים, איפוא, ללא עוררין את עדותה של א' בדבר המעשים שעשה בה הנאשם, כמו-גם
5 מקבלים את עדותה לפיה נעשו כל המעשים הללו ללא הסכמתה, תוך שימוש בכוח וכתוצאה
6 משימוש זה.

7
8 אנו מרשיעים את הנאשם באישום זה בשתי עבירות אינוס, עבירה על סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין,
9 התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), כנוסחו בעת ביצוע המעשים ובעבירת מעשה מגונה בכוח,
10 לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, לפי חוק העונשין, אף הוא כנוסחו בעת
11 הרלוונטית.

אישום שני

12
13 באישום זה מיוחסת לנאשם עבירת הטרדה מינית, תוך ניצול יחסי מרות, לפי סעיף 3(א)(4) יחד עם
14 סעיף 3(א)(6)(ג) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: "**החוק למניעת**
15 **הטרדה מינית**").
16 האישום מתייחס לתקופת כהונתו של הנאשם כנשיא המדינה.

כתב האישום

17
18 העבירה הנ"ל מיוחסת לנאשם בגין מספר חיבוקים שחיבק את ה. [REDACTED] (להלן: "ה"),
19 ששימשה בתקופה [REDACTED] והיתה כפופה למרותו.
20 במהלך החיבוקים הצמיד הנאשם את גופה של ה אל גופו.
21 גם לאחר שהעירה ה לנאשם בשתי הזדמנויות כי החיבוקים אינם רצויים לה וביקשה ממנו כי יחדל
22 מכך, הוסיף הנאשם לחבקה.
23 בעדותה בבית המשפט, כך גם ברענון הזיכרון בפרקליטות, הוסיפה ה וסיפרה על שיחה שקיים עימה
24 הנאשם בנושא ההרפיה, וכן שהנאשם התקשר אליה באחד הלילות לטלפון הסלולרי שלה והציג את
25 עצמו כ"משה", מבלי שהיתה לו סיבה לכך.
26 התביעה, שמייחסת לשיחות אלו משמעות מינית, מבקשת מבית המשפט להרשיע את הנאשם גם
27 בגין שיחת ההרפיה ושיחת הטלפון, וזאת על פי הסמכות המוקנית לו בסעיף 184 לחוק סדר הדין



בדלתיים סגורות

1 הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, שכן עסקינן, להבנתה, בעבירה נוספת שנתגלתה במסגרת
2 הראיות, ושלנאשם היתה הזדמנות נאותה להתגונן בפניה.
3

תשובת הנאשם לאישום

4 הנאשם כפר במיוחס לו באישום זה, וטען כי יתכן שבהזדמנויות בודדות אמנם חיבק את ה, אך היו
5 אלו חיבוקים תמימים וידידותיים ללא כל קונוטציה מינית.
6

מסכת הראיות

7 ראיות המאשימה התמקדו בחמש עדויות:
8 עדותה של ה, עדות אביה, [] (להלן: "האב"), ככל שהיא תומכת בעדותה של ה לענין תלונתה
9 המיידית בפניו ותיאור מצבה הנפשי וכן עדויותיהן של נ.א., נ.ר. ו-ל' (המתלוננת מהאישומים
10 השלישי והרביעי) המבססות עדות על "מעשים דומים".
11 ראיות ההגנה התמצו בעדותו של הנאשם.
12
13
14

פרק א' – הודעות ה במשטרה והתפתחות הגרסה

15 לאחר התפוצצות הפרשה בעניינה של א' מבית הנשיא, ובמסגרת חקירת המעטפת הראשונה של
16 עובדי לשכת הנשיא, זומנה ה לחקירת משטרה.
17

18 ה היתה רווקה בת [] בעת הרלוונטית, וכיום הינה בת [] נשואה. ה הינה בחורה מוכשרת, דעתנית,
19 משכילה ואינטליגנטית.
20

21
22
23

24 בהודעתה הראשונה, ת/50 מיום 31.7.2006, ולשאלה באם התרחש משהו חריג במערכת היחסים
25 שלה עם הנאשם, השיבה ה שהנאשם חיבק אותה שלוש או ארבע פעמים באופן לא מיני אלא יותר
26 אבהי, אך עם זאת חשה שהחיבוק אינו במקום ואינו רצוי לה.
27 ה גם ציינה, ואין לכך ביטוי בהודעתה הכתובה, כי סיפרה על כך לאביה וביקשה מהחוקר כי
28 הדברים הללו לא יירשמו (מזכרו של נצי"מ דוידוביץ ת/51).
29

30 בעדותה בבית המשפט, וכפי שיובא להלן, תסביר ה את המשמעות האבהית שייחסה לחיבוקי
31 הנאשם בהודעתה הראשונה, בחוסר רצונה להיות מעורבת בפרשיה ולהעיד נגד הנאשם "לא רציתי



בדלתיים סגורות

1 להיות שם, לא רציתי... הייתי מעדיפה לא להיות כאן היום, כל העסק הזה מבחינתי, הוא לא
2 נעים... אז אולי עוד רציתי פשוט לא להיכלל באיזשהו משהו עתידי... (עמ' 640).
3

4 ביום 17.8.2006 נגבתה הודעתה השניה של ה' 53/ת, בה תיארה את החיבוקים כחזיתיים "פנים אל
5 פנים" בשתי ידיים, כאשר הנאשם מצמיד את גופה לגופו, תוך שהיא מציינת שמשכו של כל חיבוק
6 כזה נע בין 10 ל-15 שניות. כשהעירה לנאשם שהדבר לא נעים לה וביקשה שיפסיק, השיב הנאשם כי
7 החיבוק אינו מיני וכי הוא נובע מחיבה. לאחר החיבוק הראשון, במהלכו רק נרתעה, היו שני
8 חיבוקים נוספים במהלכם העירה לנאשם שהדבר אינו רצוי לה.
9

10 ביום 8.3.2007 נגבתה הודעתה השלישית ת/55 (זאת לאחר שביום 5.10.2007 נגבתה הודעה מאביה
11 ת/58א). בהודעה זו סיפרה ה' על שלושה חיבוקים וודאיים שחיבק אותה הנאשם ואישרה את דברי
12 אביה כי יעץ לה לשים גבולות לנאשם. בחיבוק השני העירה לנאשם וביקשה ממנו שיפסיק, חרף זאת
13 חיבק אותה הנאשם בשלישית והיא העירה לו שוב. החיבוקים נפסקו לאחר החיבוק השלישי. היא
14 תיארה את תחושתה בזמן החיבוקים "היה לי מאוד לא נעים... בהחלט הטריד אותי..." (ת/55 עמ'
15 2 להודעה).
16

17 הפעם הנוספת בה נדרשה ה' לתיאור החיבוקים היתה במסגרת ראיון שנערך לה בפרקליטות מחוז
18 ירושלים בסביבות מרץ 2007. המסמך ת/56 שתיעד זאת אינו נושא תאריך.
19

20 במהלך ראיון זה חזרה ה' ותיארה את החיבוק כחיבוק "מצמיד" פנים אל פנים והוסיפה כי החיבוק
21 לא היה מיני במובהק, אך בהחלט לא רצוי, משהיתה בו חדירה לתחום הפרט שלה. כן תיקנה את
22 הערכתה באשר למשך זמן החיבוק וצמצמה אותו בין 8 ל-10 שניות.
23

24 בראיון נוסף שהתקיים עימה בפרקליטות מחוז תל אביב ביום 12.3.2009 (ת/57), הוסיפה ה' כי
25 הנאשם קיים עימה שיחה בענין הרפיה. "אמר אולי תלמדי אותי לעשות הרפיה - כשאני זיברתי על
26 יוגה." כן סיפרה שרעיית הנאשם העירה לה על שלבשה חולצה מעט חשופה.
27

28 ה' נדרשה פעם נוספת לנושא במסגרת שיחת רענון זיכרון שנערכה בפרקליטות מחוז תל אביב ביום
29 26.8.2009 (ת/58), שאז הסבירה שבחקירתה הראשונה היו לה רתיעה והתנגדות להיות חלק מפרשה
30 זו, ולכן תיארה את הדברים בצורה מינורית, כאשר רק בהמשך מסרה את כל האמת.

31 ה' הוסיפה וסיפרה על שיחת טלפון חריגה מהנאשם לסלולרי שלה, שהתרחשה בשעת לילה, בה הציג
32 עצמו כ"משה", שיחה בעלת גוון אישי שלא היתה בענייני עבודה.



בדלתיים סגורות

1 ניתן לראות, אפוא, כי הגם שבחקירתה הראשונה, ה' ידעה היטב כי חיבוקיו של הנאשם "לא היו
2 נעימים ל-ה והטרידו אותה, היא הגדירה אותם כ"אבהיים" מחמת חוסר רצונה לקחת חלק
3 בפרשיה שהסעירה את המדינה, וכדבריה, "לא רצתה להיות שם".

4 כבר בחקירתה השניה עלתה הגרסה, שהתגבשה בהמשך והפכה להחלטית, ולפיה העירה לנאשם כי
5 החיבוקים לא נעימים לה, כשהיא מתארת את החיבוקים חזיתיים, "פנים אל פנים תוך פעולת
6 הצמדה".

7 טיפין טיפין חוברהו הפרטים הנוספים, דהיינו כי מדובר בשלושה חיבוקים לבטח, אולי אף חיבוק
8 רביעי, וכי לפחות חיבוק אחד נעשה לאחר שבוה שקדם לו, כבר דרשה ה' מהנאשם כי יחדל מכך.

9 לא מצאנו כל פגם או דבר חריג בחודעותיה של ה' ובדרך בה נחשפה אט-אט תלונתה. מדובר בתהליך
10 טבעי האופייני למתלוננת בגין עבירת מין.

11 פרק ב' - עדותה של ה' בבית המשפט

12 ה' העידה כי הנאשם חיבק אותה שלושה חיבוקים, באופן וודאי, ואולי אף חיבוק רביעי, כולם בעלי
13 אופי אינטימי, בחדרו בלשכה, בעת שהיו לבדם, וכדבריה היו אלה: "...חיבוקים אינטימיים שחרגו
14 ממערכת היחסים שהיתה, ממערכת תקינה בין בוס לעובדת, בין נשיא מדינה ל- [REDACTED] (עמ' 628).
15 הנאשם נהג לקום ממקומו ליד השולחן, ללנות אותה לדלת ואז כששניהם עמדו מצידו האחד
16 של השולחן, הוא חיבק אותה פנים אל פנים כששתי ידיו מונחות על גבה ומקיפות אותה תוך הצמדה
17 של החלק העליון של גופה לגופו (עמ' 629). לפעמים כלל החיבוק גם חיכוך לחי בלחי (עמ' 630).

18 בחיבוק הראשון ה' מאוד הופתעה ולא ידעה כיצד להגיב: "לא חיבקתי בחזרה. עמדתי, נרתעתי
19 קצת לאחר, הידיים שלי היו לצידי הגוף. בפעם הראשונה מאוד הופתעתי, פשוט עמדתי שם
20 ובאופן מובהק, לא חיבקתי חזרה" (עמ' 632).

21 ה' סיפרה כי לאחר החיבוק הראשון יצאה מהלשכה אל גן בית הנשיא וטלפנה לאביה. כשהיא
22 נסערת ובוכיה, סיפרה לאביה בקווים כלליים על שאירע והתייעצה איתו מה לעשות. אביה יעץ לה
23 להבהיר לנאשם באופן חד-משמעי שהחיבוקים האלה לא רצויים לה.
24 משחזר הנאשם וחיבק אותה בשנית, העירה לו כי מבחינתה "זה לא נעים וזה לא רצוי, ושאני
25 מבקשת שהוא יפסיק". משהגיב הנאשם כי המדובר בביטוי המביע חיבה, ביקשה ממנו למצוא דרך
26 אחרת להביע את חיבתו (עמ' 634).



בדלתיים סגורות

- 1 על אף הערתה זו, חיבק אותה הנאשם חיבוק נוסף, שלישי במספר, במהלכו אמר לה "שהוא לא
- 2 מיני וכו', ושהוא בא מחיבה..." (עמ' 636).
- 3
- 4 ה תיארה כי בזמן החיבוקים חשה באי נוחות, באי נעימות ובחשש: "זה הרגיש לי מאוד לא נכון",
- 5 (עמ' 636), כאשר הפער ביחסי הכוחות בינה לבין הנאשם במקום העבודה "זה נשיא, זה בוס שלי"
- 6 גרמו למעין "אפקט הלם כללי" (עמ' 636). "הם הרגישו לי לא נוח ולא נעים" (עמ' 639).
- 7 ה חששה להיכנס ללשכת הנשיא לבדה. זכור לה אירוע עת הנאשם עבד ביחידת המגורים הנמצאת
- 8 בבית הנשיא, וביקש ממנה שתעלה אליו מסמכים מסוימים והיא חששה וחשה פיק ברכיים, הגם
- 9 שלדבריה "לא קרה שם כלום, אבל אני זוכרת שחששתי" (עמ' 639).
- 10 ה הדגישה כי "כל המצב, היה מצב מאוד לא נעים מבחינתי, של חיבוקים לא רצויים, שלא
- 11 התאימו באופן ברור" (עמ' 639).
- 12 ה הכחישה את טענת הנאשם בחקירתו לפיה, לכל היותר, הניח יד אחת סביב כתפה ולא חיבק אותה
- 13 פנים מול פנים, תוך כדי הצמדתה אליו. "אני אומרת את מה שאני יודעת ואת מה שאני זוכרת"
- 14 (עמ' 642).
- 15
- 16 בעדותה הוסיפה ה שלושה אירועים נוספים אותם לא ציינה בחודעותיה:
- 17 האחד - במהלך שיחה שהתנהלה בינה לבין הנאשם בנושא עומס העבודה שמוטל עליו, עלתה
- 18 אפשרות להשגת רגיעה ושחרור לחצים באמצעות יוגה, שאז העיר הנאשם הערה תוך מתן קונוטציה
- 19 מינית למילה 'הרפיה' שלא הכירה עד אז, אמר "משהו על זה שאני אלמד אותו לעשות הרפיה" (עמ' 637).
- 20
- 21 השני - ה העידה על שיחת טלפון לילית שהנאשם התקשר אליה בשעות הערב (בין 20.00 ל- 21.00),
- 22 בתחילתה הזדהה כ"משה" וכששאלה איזה משה השיב: "משה, משה קצב" (עמ' 637). שיחה זו לא
- 23 היתה בנושאי עבודה, שכן "הוא התעניין בשלומי באופן כללי, איפה הייתי, משהו כזה" (עמ' 638).
- 24 לטעמה, חריגות השיחה ומוזרותה נבעו מהעובדה שהנאשם לא נהג להתקשר אליה לאחר שעות
- 25 העבודה: "זה היה חד פעמי, לדעתי זאת היתה הפעם היחידה, גם בלשכה קראנו לו הנשיא ולא
- 26 משה... בקיצור זה לא היה רגיל, זה היה יוצא דופן" (עמ' 638).
- 27
- 28 השלישי - ה תיארה סיטואציה חריגה נוספת בה העירה לה אשת הנאשם על לבושה "שאוּלי אני
- 29 אלבש חולצות קצת יותר סגורות או משהו כזה" (עמ' 638). לדבריה, בזמן אמת, לא ידעה איך
- 30 להתייחס להערה זו, אולם בדיעבד, הבינה את כוונתה: "...חשבתי שהיא בטח ניסתה להגן על
- 31 עצמה, על המשפחה, על הנשיא, עלי" (עמ' 639).



בדלתיים סגורות

1 ה סיפרה על אי רצונה להיות מעורבת בפרשה. גם למפגשים בפרקליטות הגיעה באי רצון, למעט
2 רצונה למלא את "חובתה האזרחית" ולהגיד את האמת "הן כולן נכפו עלי שלא ברצוני ואני לא
3 מעוניינת בהם, אין לי שום ענין בהם". (עמ' 656).
4

5 ה הסבירה מדוע בחקירתה הראשונה תיארה את החיבוק כחיבוק "אבהי", אף שבזמן אמת לא
6 חשבה שזהו אופיו של החיבוק, בכך שלא רצתה להיות מתלוננת בתיק, "לא רציתי להיות שם...
7 הייתי מעדיפה לא להיות כאן היום, כל העסק הזה מבחינתי, הוא לא נעים הוא מיותר... רציתי
8 פשוט לא להיכלל באיזה משהו עתידי, לא באתי בשום מטרה, בשום אג'נדה... לענישה, נקמה
9 שום דבר, פשוט לא רציתי להיות שם וגם מבחינת הזיכרון שלי, לא רציתי לזכור מלכתחילה... לא
10 רציתי בכלל להתעסק עם זה. אז אמרתי לעצמי, אמרתי למשטרה אבהי, אבל... זה לא היה חיבוק
11 אבהי, הוא גם לא... התפרש בעיני אז כאבהי, כי אז אי אפשר, מבחינת התחושות שהרגשתי
12 בזמנו, אי אפשר להסביר את זה... ושבכיתי בגן ושהתייעצתי איך, איך להגיד... לשים לזה קץ".
13 (עמ' 640).
14

15 בחקירתה הנגדית היתה נחרצת בעמדתה לפיה היו גם היו לפחות שלושה חיבוקים, אותם היא
16 זוכרת בעיקר משום הניואנסים המיוחדים שהתלוו לכל חיבוק וחיבוק ומשום ההתפתחות בתגובתה
17 לאחר כל חיבוק. כן עמדה על כך כי היה חיבוק נוסף לאחר שבוזה שקדם לו כבר דרשה מהנאשם
18 שיחדל מכך:

19 "...בחיבוק הראשון, אני יודעת שהייתי מופתעת ולא הגבתי מילולית... שאחרי שביקשתי כבר
20 שיחדל (חיבוק שני) היה עוד חיבוק, (חיבוק שלישי במספר), אז את זה אני זוכרת בוודאות, שאחרי
21 שאני ביקשתי שימצא דרכים אחרות לבטא חיבה, היה עוד חיבוק... בגלל שלא סביר, וגם אני לא
22 זוכרת את זה ככה, שפשוט התיישבתי מולו איזה יום ואמרתי לו תשמע, אתה זוכר את החיבוק
23 אז... אז? זה לא היה נעים, אלא מכיוון שנקרתה לדרכי ההזדמנות בדמות חיבוק נוסף שני, אז
24 אמרתי את זה, ולכן יש שלושה, כי אחרי שאני אמרתי את זה, שזה לא נעים לי וזה לא רצוי לי וזה
25 מבחינתי מקום עבודה, היה עוד חיבוק, בגלל זה אני זוכרת בוודאות חיבוק שלישי". (עמ' 657-658).
26 ה מציינת שפנייתה לאביה היתה לאחר החיבוק הראשון "אחרי הפעם הראשונה, אמרתי,
27 התייעצתי עם אבא שלי כאמור, ואמרתי אם יקרה שוב, זה מה שאני אגיד, שזה לא רצוי ואבקש
28 שהוא יפסיק, וזה מה שעשיתי". (עמ' 666).
29

30 באשר למידת הכוח בה השתמש הנאשם בחיבוקיו אמרה שלא מדובר בהפעלת כוח חזקה, אך היה
31 שם "כוח של חיבוק". וכי החיבוק היה "חד צדדי" (עמ' 671).